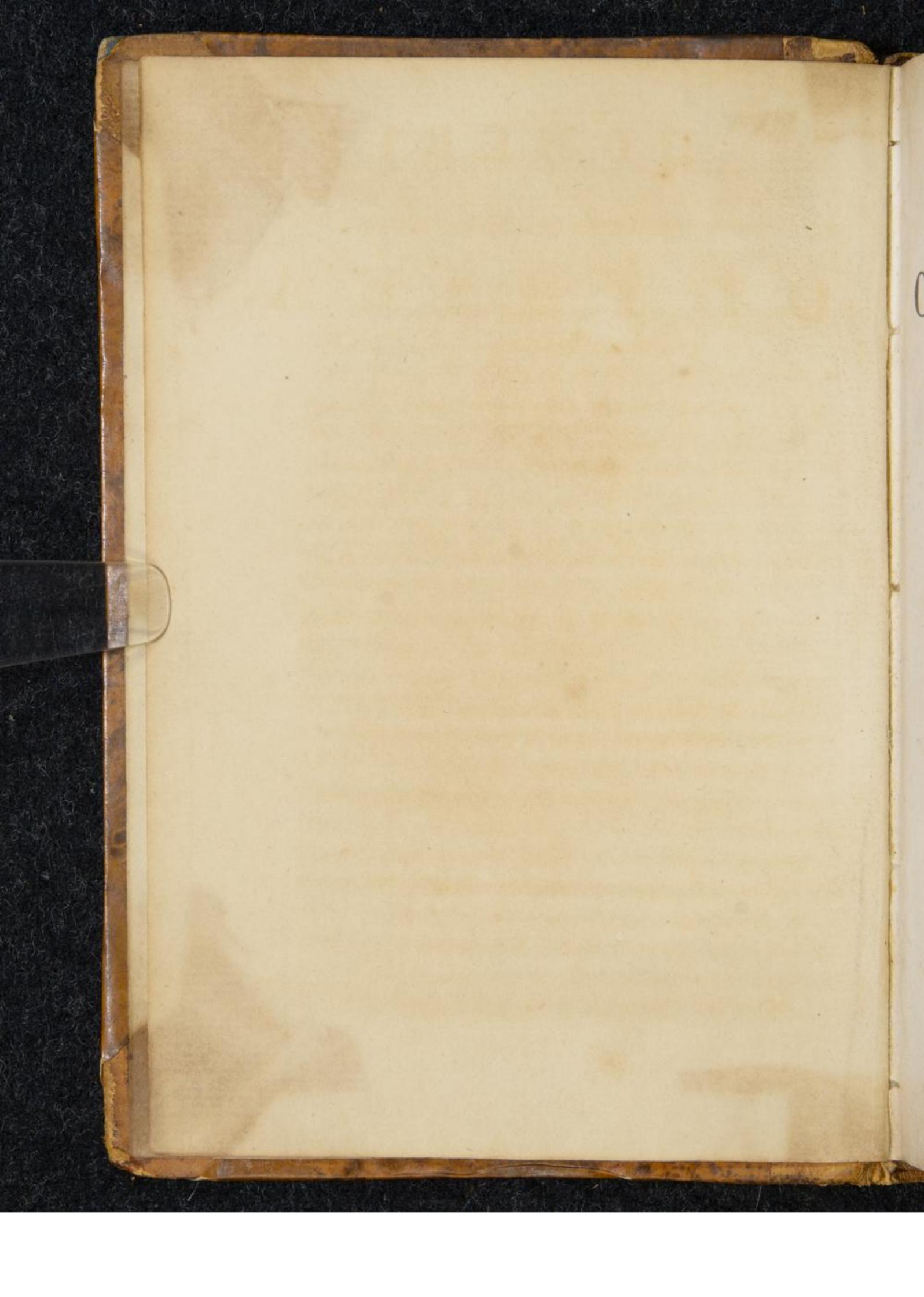

5, No 294

Hermens.

Ambroy

HOMERI
ODYSSEEA.

TOMUS I.

RHAPSODIA I—XII.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1839.

H O M E R I

O D D Y S S E A

T O M A S

H E A T E R

L I P S I A E

PRINTED AT THE PRESS OF CAROL JACOBUS

1830

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Α.

SUMMARIUM.

Invocata Musa, ut Ulyssem canat ab eversa Troia errantem, et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1-10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum, ut Calypso cum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11-95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminentium, Ulyssis copias quotidianis conviviiis absumit (96-112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat, hortaturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim, de patre sciscitatum, ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113-318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phemius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Achivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum proci contumacius generosa simplicitate expostulat, et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319-419). Interim flexo in vesperam die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420-444).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις
πρὸς Τηλέμαχον.

Ἄνδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρῶύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελιοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν. 10

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὴν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,

τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην· οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
 καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
 20 νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχές μενέαιγεν
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας -
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἱ μὲν δυσσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος -
 25 ἀντιόων τὰύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης.

ἔνθ' ὄγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζητὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
 30 τὸν ὃ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστis·
 τοῦ ὄγ' ἐπιμνησθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται!
 ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπέρομορον ἄλγε' ἔχουσιν.
 35 ὡς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπέρομορον Ἀτρείδαο
 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὴν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμπαντες, εὐσκοπον Ἀργειφόντην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
 40 ἐκ γὰρ Ὀρέστis τίσιν ἔσσειται Ἀτρείδαο,
 ὅπποτ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἱμεῖρεται αἴης.
 ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἄλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισει.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 45 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,

καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
 ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
 δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,
 νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης· 50
 νῆσος δένδρῆεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστις θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακράς, αἷ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 τοῦ θυγάτης δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε! οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς 60
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ᾠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην, 65
 ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύνκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε Νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἄλὸς ἀτρογέτιο μεδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

75 οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπό πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστιον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὄν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.

80 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ᾧ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε·

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργειφόντην,
 85 νῆσον ἐς Ὠλυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 νόστιον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐξελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖα,

90 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἶτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδιὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμπω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστιον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,
 95 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.

Ὡς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,

100 βριθὺν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιντε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κερήνων αἶξασα·

στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνω, Ταφίων ἠγήτορι, Μέντη. 105

εὗρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας· οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερον,
ἡμενοὶ ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κῆρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἶποθεν ἔλθων 115
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,

τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἶσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθύς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ,
ξείνον δητὰ θύρησιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στίας, 120
χειρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεται, ὅττιό σε χροή.

Ὡς εἰπὼν ἠγεῖθ', ἧ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125

οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας 130
καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν.

παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων

- μνηστήρων· μὴ ξεῖνος ἀνηθεὶς ὀρυμαγδῶ,
 δείπνω ἀδδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθῶν,
 135 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
 χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 140 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 [δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κήρουξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστήρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 145 ἐξεῖης ἔζοντο κατὰ κλισμούςς τε θρόνους τε·
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 σῖτον δὲ δμῶαὶ παρενήγεον ἐν κανέοισιν·
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μνηστήρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
 κήρουξ δ' ἐν χερσὶν κίθαρην περικαλλέα θῆκεν
 Φημίῳ, ὃς ὃ' ἦειδε παρὰ μνηστήρσιν ἀνάγκη.
 155 ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Ξεῖνε φίλ', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅ,τι κεν εἶπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρῖς καὶ αἰοιδῆ,
 160 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβρος,

κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἀλλ' κῆμα κυλίνδει.
 εἰ κείνον γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἄρησαίαιτ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165

νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἤμιν
 θαλπωρή, εἶπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; 170

ὅπποις δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 ἢ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι 175
 ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

νῦν δ' ὦδε ξὺν νηϊ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπιοῖνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἠδ' ἔστηκεν ἐπ' ἄγροῦ νόσφι πόλης, 185
 ἐν λιμένι Πείθρω, ὑπὸ Νηϊῶ ὑλήεντι.

ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἶπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Δαέρτην ἦρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἄγροῦ πῆματα πάσχειν, 190

- γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωσὶν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
 ἐρπύζοντ' ἀνά γουνὸν ἄλωῆς οἰνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἤλθον· δὴ γὰρ μιν ἔφραנט' ἐπιδήμιον εἶναι,
 195 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερούκεται εὐρεῖ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κεῖνον ἐρυνκανόωσ' ἀέκοντα.
 200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,
 οὔτε τι μάντις ἑὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 οὔτοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσειται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησιν·
 205 φράσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἔξ αὐτοῖο τόπος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 210 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦδ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κείνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 215 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι νιὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμεν·
 νῦν δ', ὃς ἀποτιμώτατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,

τοῦ μ' ἐκ φρασι γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις. 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὄδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225
εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·
ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ,
αἴσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 230
ξεῖν'· ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς·
μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνήρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν αἴσιτον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
ἀνθρώπων. ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν·
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδὲ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρείψαντο·
ἄχρει' αἴσιτος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

- ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον, οὔτε τελευτήν
 250 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
 Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος
 δεύη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα,
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
 260 ὄχετο γὰρ καὶ κεῖσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας·
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
 265 τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 πάντες ἢ ὠκύμοροί τε γενεόιατο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἀνωγα,
 270 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 εἰ δ', ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
 αὐριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἀνωχθί·
 275 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
 ἅψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἕδνα

πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν εἴκοσιν, ἣτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διός, ἣτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθέ, καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον·
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ Ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὅς γάρ σε δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστιον ἀκούσης,
 ἢ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαιῆς ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλά μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κε μνηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295
 κτείνης, ἢ ἐ δόλω ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιᾶας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
 ἢ οὐκ αἴεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντα ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφρονῆα,
 Αἴγισθον δολόμετιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σὺ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε-
 ἀλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀπιγόνων εὖ εἴπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
 ἢδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

- ξείν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥστε πατήρ ῥ' παιδί, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 310 ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξεῖνοισι διδοῦσιν.
 Τῶν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 315 μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
 δῶρον δ', ὅ,τι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλόν ἐλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 320 ὄρνις δ' ὡς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρός
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δέ, φρεσὶν ἦσι νοήσας,
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἴσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 ἀντίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.
 325 Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῆ
 εἶατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδῆν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
 330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στήθεα παρὰ σταθμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 335 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

δακρύσασα δ' ἔπειτα προσήυδα θεῖον ἀοιδόν·

Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν ἀοιδοί·

τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει· ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὸν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 345

μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήρον ἀοιδόν
τέρπειν, ὅππῃ οἳ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλφησιτῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω·
τούτω δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεῖδεν· 350

τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
ἧτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' ἀντῆς ἔργα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστι ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἳ ὕπνον
ἦδύν ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλανκῶπις Ἀθήνη.

365 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρός ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
370 ἔστω· ἐπεὶ τόγχε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
375 ὑμᾶ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίσιον νήπιον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
αἳ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
380 νήπιονοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
385 ὑπαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μή σέγ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν· ὁ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
Ἀντίνο', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅ,τι κεν εἶπω;
390 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
ἧ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ· αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί· 395
 τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀντάρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέροιο
 καὶ δμῶων, οὓς μοι λήϊσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΐδα·
 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
 ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
 κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἴσιν ἀνάσσοις.
 μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορροῖσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.

ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἔρυσθαι· 405
 ὀππόθεν οὔτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 γαιης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
 ἢ τίς ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἢ εἶν' αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν 410
 γνώμεναι! οὐ μὲν γὰρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἔωκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστιος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
 οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἶποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ, 415
 ἐς μέγαρον καλέσσασα θεοπρόπον, ἐξερέηται.
 ξείνος δ' οὔτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν·
 Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. 420
 οἳ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.

τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ,
 ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

430 τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 πρωθήβην ἔτ' εὐῶσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν·
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐποτ' ἔμικτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἢ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἑ μάλιστα

435 δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.

ᾤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραΐης πνικμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,

440 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν,
 βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
 ἀργυρῇ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Β.

S U M M A R I U M.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis, Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum, atque populi misericordiam et auxilium implorat (1-79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80-128). Respondenti Telemacho, et turbam domo excedere aperte iubenti, aquilae praetervolantes auspiciam faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses ridetur ab Eury-macho (129-207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208-259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260-295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296-381); Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvuntur ex portu (382-434).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου
ἀποδημία.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὠρνυτ' ἀρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
εἶματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὤμων·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην. 5
αἴψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορῆνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγεροθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορῆν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
οὐκ οἶος, ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο·
θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
τόν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο·
ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θάκῳ, εἴξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρος Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
ὅς δὴ γήραϊ κωφὸς ἔην, καὶ μυρία ἤδη.

- καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνκλωψ
 20 ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστήρσιν ὀμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 ἄλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθετ', ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῖς ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 25 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἶπω·
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένητ', οὔτε θόωκος,
 ἔξ οὔ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεὼν τόσον ἴκει,
 ἢ ἐ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 ἢ ἐ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἶποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐ τι δῆμιον ἄλλο πιφάύσκειται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἔσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος! εἶθε οἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἤσι μενοινᾶ.
 35 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
 στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
 40 Ὡ γέρον, οὐχ ἑκάς οὔτος ἀνὴρ - τάχα δ' εἴσεται
 αὐτός -
 ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·

ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ 45
 δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖςδεσσι βασίλευε, πατήρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρῥαίσει, βίον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούση, 50
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι νῆες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
 οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερῥήγασιν νέεσθαι,
 Ἰκαρίου, ὡς κ' αὐτὸς ἐδνώσασατο θυγάτρα,
 δοίη δ', ὃ κ' ἐθέλοι, καὶ οἳ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡμάτα πάντα, 55
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,
 μασιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἀνήρ,
 οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν — ἢ καὶ ἔπειτα 60
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκὴν —
 ἢ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρεῖη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65
 οἳ περυναιετᾶουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μήτι μεταστρέψωσιν, ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἢ τ' ἀνδρῶν ἀγορᾶς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἶσατε πένθει λυγρῷ 70
 τείρεσθ'· εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 δυσμενέων κἀκ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,

- 75 τούτους ὀτρύνοντες. ἔμοι δέ κε κέρδιον εἶη,
 ὑμέας ἐσθόμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσοίμεθα μύθῳ,
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθεῖη·
 νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
- 80 Ὡς φάτο χῳόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἄντινοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 85 Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας αἰσχύνων! ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
 σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
 ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
- 90 ἔξ οὔ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 πάντα μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προἰεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
 στησαμένη μέγαν ἴστον ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
- 95 λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 κοῦροι, ἔμοι μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνεν' ἐπιγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω - μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
- 100 Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
 αἵ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ κτεατίσσας.

ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο. 105

ὡς τρίτες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
 ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπὶ ἀνάγκης. 110

σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς
 αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

μητέρα σὴν ἀπόπειμνον, ἀνωχθεὶ δέ μιν γαμέεσθαι
 τῷ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν, 115

τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς,
 κέρδεά θ', οἷ' οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
 τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,

Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε, εὐστέφανός τε Μυκίην· 120
 τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπεΐη

ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν —
 τόφρα γὰρ οὖν βιοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὄντινά οἱ νῦν
 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125

ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βιότιο.
 ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἄλλη,
 πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλησιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι, 130
 ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,

- ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 ἐν γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 135 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσει Ἐρινύς,
 οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσειται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνήψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 140 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὑμῖν δοκῆι τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήπιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 145 νήπιονοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὴ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἕως μὲν ὃ ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερόγεσσι·
 150 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
 ἔς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοι δ' ὄλεθρον·
 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς, ἀμφί τε δειράς,
 δεξιῶ ἦϊξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 155 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν·
 ὠρμηγαν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρωσ Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὀμηλικίην ἐκέκαστο,
 ὄρνιθας γινῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 160 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέλνυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἶπω·
 ινηστῆρσιν δὲ μάλιστα πικραυσιόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἤδη
 ἐγγὺς ἔων, τοῖσδεσσι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύει 165

πάντεσσι· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ', ὡς κεν καταπάνσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς· 170

καὶ γὰρ ἐκείνω φημί τελετηθῆναι ἅπαντα,
 ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 φῆν, κακὰ πολλὰ παθόντ', ὄλεσαντ' ἀπο πάντας
 ἑταίρους,

ἀγνωστον πάντεσσιν εἰκοστῶ ἑνιαυτῶ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΐδα·
 ὦ γέρον, εἰ δ', ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι,
 οἴκαδ' ἰὼν, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς Ἥελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· ἀντάρ Ὀδυσσεύς
 ὦλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνω
 ὠφελές! οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης, 185
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,

- παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 190 αὐτῶ μὲν οἱ πρόωτον ἀνηρέστερον ἔσται·
 [πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῶ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσειται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 195 μητέρ' ἐὼν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι οἴομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστύος ἀργαλῆς· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
 200 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπιαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιέ,
 μυθήαι ἀκρόααντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσειται, ὄφρα κεν ἦγε διατροίβῃσιν Ἀχαιοῦς
 205 ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἦματα πάντα,
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπιεικὲς ὀπνιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 210 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 215 νόστον πευσόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο,
 ἣν τίς μοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.

εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω.
 ἢ τ' ἄν, τρονχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἔόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σῆμά τέ οἱ χεύω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρειπεν οἶκον ἅπαντα,
 πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὴ νῦν μεῦ, Ἰθακῆσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανός καὶ ἥπιος ἔστω 230

σκηπτούχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.

ὡς οὕτως μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐτι μεγαίρω 235
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακοῦρᾶφίησι νόοιο·

σφᾶς γὰρ παρθέμενοι κεφαλάς, κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 ἦσθ' ἀνεῶ, ἀτὰρ οὐτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν 240
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἔόντες.

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἠΰδα·
 Μέντορ ἀταρτηρὲς, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν! ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαίτι. 245
 εἵπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθών,

- δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξελάσαι μεγάροιο μενοιήσει ἐνὶ θυμῷ·
 οὐ κέν οἱ κεχάροιο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 250 ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
 τούτω δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὄδον ἧδ' Ἀλιθέουσης,
 οἴτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴιοι εἰσιν ἑταῖροι.
 255 ἀλλ', οἶώ, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελείει δ' ὄδον οὔποτε ταύτην.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λύσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἕα πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος·
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νυφάμενος πολιῆς ἁλός, εὐχετ' Ἀθήνη·
 Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 νόστιον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὀπιθεν κακὸς ἔσσειαι, οὐδ' ἀνοήμων.
 εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἧῦ,
 οἶος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 οὐ τοι ἔπειθ' ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
 εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
 275 οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἅ μενοιῶς.

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι, οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδέ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
ὅς δή σφι σχεδὸν ἐστίν, ἐπ' ἡματι πάντα ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται, ἦν σὺ μενοινᾶς. 285

τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῴϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἔπομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
ὄπλισσόν τ' ἦῖα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290

δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἦδὲ παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἦτις ἀρίστη,
ᾧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐροῖ πόντῳ. 295

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
εὖρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ. 300

Ἀντίνοος δ' ἰθύς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,

305 ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἕκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθήην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
310 Ἀντίνο', οὐπὼς ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
ἢ οὐχ' ἄλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
κτῆματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἶμι, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων

315 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω, ὡς κ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἰήλω,
ἢ Πύλονδ' ἐλθῶν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μὲν - οὐδ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται, ἢν ἀγορεύω -
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν

320 γίγνομαι· ὡς νύ που ὑμῖν εἴσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσαστ' Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κᾶτα δαῖτα πένοντο.
οἱ δ' ἐπελώβενον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·

325 Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
ἢ ὄγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνῶς·
ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
330 ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὡς περ Ὀδυσσεύς;

οὔτω κεν καὶ μάλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
κτῆματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε 335
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἦδ' ὅστις ὀπυῖοι.

Ὡς φάν· ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσατο
πατρός,

εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
ἔσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἠδυπότοιο 340

ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἶποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσεις, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληῖσταί δ' ἔπεσαν σανίδες πνικινῶς ἀραρυῖαι,
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ 345
ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρῆϊσιν,
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηρορίδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσσας·

Μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἠδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 350
κεῖνον οἶομένη τὸν κάμμορον· εἶποθεν ἔλθοι

Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἀπαντας.
ἐν δὲ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρῶαφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἄλφίτου ἀκτῆς. 355

αὐτὴ δ' οἴῃ ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῶ' ἀναβῆ, κοίτου τε μέδεται.
εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρός φίλου, ἣν που ἀκούσω. 360

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Odys. I. C

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἵεναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
365 μούνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτω ἐνὶ δήμῳ.

οἱ δέ τοι ἀντίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὡς κε δόλω φθίης· τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.
ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χροῖ
370 πόντον ἐπ' ἀτρούγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
θάρσει, μαῖ· ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἤδε γε βουλή.
ἀλλ' ὁμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τε γένηται,
375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορηθέντος ἀκοῦσαι·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῆς δέ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
ἀντίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἀφυσσεν,
380 ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦνεν ἐϋρήραφέεσσι δοροῖσιν·

Τηλέμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ δ' εἰκνῦια κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντη,
καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
385 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
ἢ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαιδίμον υἱὸν
ἦτε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσειτό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἶρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
390 ὄπλ' ἐτίθει, τότε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν.

στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἄθροοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, 395

πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύνπελλα.
οἱ δ' εὔδειν ὠρνευτο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆν
εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη,
ἐπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναισταόντων, 400

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴγνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·

Δεῦτε, φίλοι, ἦἴα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410
ἄθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες, εὐσσέλμῳ ἐπὶ νηϊ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός. 415

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηϊ δ' ἐνὶ πρόμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ προμνήσι ἔλυσαν·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

420 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀκραῆ Ζεφύρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἀπιεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμησ
 425 στήσαν ἀείξαντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 ἔλκον δ' ἱστία λευκὰ εὖστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθρεν κατὰ κῆμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.
 430 δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφείας οἴνοιο·
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρη.
 435 παννυχίη μὲν ᾗ ἦγε καὶ ἦω πείρε κέλευθον.

ΕΥΡΩΠΑΙΟΝ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ.

S U M M A R I U M .

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptuno faciendis occupatus (1-74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75-200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur, ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201-328). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylii, abit Minerva, quam, in discessu agnitam, veneratur Nestor, et vitulam deae immolaturum se vovet (329-394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur, et ibi pernoctat (395-403). Mane postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404-485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Phraeorum, deversati, altera Spartam pervehuntur (486-497).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Γ.

Τ ἂ ἐ ν Π ὕ λ ω.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φανεῖη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον 5
ταύρους παμμέλανας, Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης 10
σιεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι 15
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·

- εἶδομεν, ἦντινα μήτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἶπη·
- 20 ψεύδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπιτύξομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μύθοισι πεπειρήμαι πνικνοῖσιν·
 αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἔξερεσθαι.
- 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
- 30 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρὴν τε καὶ ἔδρας.
 ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦσιο σὺν υἰάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον.
 οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
- 35 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτί,
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήσιν,
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
- 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 χρυσεῖω δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
 Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἀνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἦντήσατε, δεῦρο μολόντες.
- 45 ἀντάρ ἐπὶν σπείσης τε καὶ εὐξέαι, ἧ θέμις ἐστίν,
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου

σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 εὐχέσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλειςον. 50

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δίκαιῳ,
 οὔνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὐχέτο πολλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι·
 Κλῦθι, Ποσεΐδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγέροισι 55
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ νιᾶσι κῦδος ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χάριεσσιν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὡς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 αἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. 70

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα, 75

θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιο·
 [ἢ δ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.]

- Ὡ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 80 εἶρεαι, ὀππότεν εἰμὲν· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω.
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
 πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέροχομαι, ἦν πού ἀκούσω,
 δίον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
 85 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ·
 κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὀππότε ὀλωλεν·
 90 εἶθ' ὄγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃςθα
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ πού ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκουσας
 95 πλαζομένον· πέρι γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο, μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνισπε.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱεὶς Ἀχαιῶν,

ἢ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ λῆϊδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἢ δ' ὅσα καὶ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'. ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
 ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος· 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχύς, ἠδὲ μαχητής —
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πατῆαί τε γέ καὶ ἐξάετες παραμίωνων 115
 ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθῆεις σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἀντην 120
 ἠθέλ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκᾳ δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεὸν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰκότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦτοι εἰὼς μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπήν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς·
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι

- πάντες ἔσαν· τῷ σφραων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 135 μῆνιος ἔξ ὀλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἥτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοῦς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα -
 οἱ δ' ἦλθον οἴνω βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 140 μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοῦς
 νόστου μμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυνκαέειν, ῥέξαι θ' ἱερός ἐκατόμβας·
 145 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὡς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 150 ἤχῃ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο.
 ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναικάς.
 155 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὼ μῆδετο νόστον·
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακὴν ἐπι δεύτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας

ἄμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἁολλέσιν, αἳ μοι ἔποντο, 165
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἑταίρους·
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκικεν δολιχὸν πλόον ὄρμαιίνοντας·
 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
 νήσου ἔπι Ψυρῆς, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὄγ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν. 17
 ὤρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὖρος ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὤκα
 ἰχθυόεντα κέλενθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννήχαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ τάνρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας 180
 Τυδείδεω ἔταροι Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα,
 κείνων οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο· 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
 εὖ δὲ Φιλοκλήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν· 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,

- οἱ φύγον ἐν πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπήρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἔοντες,
 ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 195 ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγεῶς ἀπέτισεν.
 ὡς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός! ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σύ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὄρώω καλὸν τε μέγαν τε -
 200 ἀλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀπιγόνων εὖ εἴπη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺν, καὶ ἔσσομένοισι πνυθέσθαι.
 205 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν,
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται!
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 210 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες·
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
 εἰπέ μοι, ἦ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέγε λαοὶ
 215 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθῶν,
 ἢ ὄγε μῦνος ἑών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς τότε Ὀδυσσεὺς περικήδετο κυδαλίμοιο
 220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί -

οὐ γάρ πω ἶδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 225

ὦ γέρον, οὐπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 230

ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθῶν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὄλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο. 235

ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δῆ
Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, κηδόμενοί περ· 240

κείνῳ δ' οὐκέτι νόστιος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.

νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
τρὶς γὰρ δῆ μιν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν· 245

ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.

ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε·
πῶς ἔθαν Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον

- 250 Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πη ἄλλη
 πλάζει ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππία Νέστωρ·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
- 255 ἦτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς οἶσαι, ὥσπερ ἐτύχθη.
 εἰ ζῶντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν,
 ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν,
- 260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς Ἄργεος· οὐδέ κέ τις μικ
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσθ' ἐπέεσσιν.
- 265 ἦ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναινέτο ἔργον ἀεικές,
 δια Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 παρ δ' ἄρ' ἦν καὶ αἰδὸς ἀνήρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε κίων, εἴρουσθαι ἀκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
- 270 δὴ τότε τὸν μὲν αἰδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε,
 πολλὰ δὲ μηρὶ ἔκθε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
- 275 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶσον ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,

ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280

πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνντο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοῖατ' ἄελλαι.

ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
ἴξε θεῶν· τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν,
κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290

ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
ἦχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλα πέτρῃ,
ἔσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ·

ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, 295

ἔς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρχει.
αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον

ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ. 300

ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
ἦλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.

τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
κτεῖνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305

ἐπτάετες δ' ἦρασσε πολυχρύσιοιο Μυκῆνης·
ταῦ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης

ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Odys. I. D

- Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτεῖνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 μητρός τε στυγεροῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἴγισθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 315 οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τῆυσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 320 ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 ἀντόετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ' τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 πὰρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
 ἐς Λακεδαίμονα δίαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτές ἐνίσπῃ·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες, κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.
 335 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικεν
 δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασασέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον ἀνδρησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 ἀντάρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιὸν θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,
 δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν· 345

Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
 ἢ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν. 350

ἀντάρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται. 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῆ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360

εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους, εἶπω τε ἕκαστα.
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 αἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλικῆ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365

- νῦν· ἀτὰρ ἤῳθεν μετὰ Κάνκωνας μεγαθύμους
 εἴμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νιεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 370 οἱ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραῖός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 375 Ὡ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέῳ ᾧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κνδίστη Τριτογένεια,
 ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 380 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 αὐτῶ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἠγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 385 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, εἰς πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 390 τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσε
 οἴνου ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτω ἐνιαυτῶ
 ᾧξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
 τοῦ δ' ὁ γέρον κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχεῖ ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσαν ἴ' ἐπιὸν θ', ὅσον ἤθελε θυμός, 395
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·

τόν δ' αὐτοῦ κοιμήσῃ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
παρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾠοντ' ἄρ' ἐξ εὐνήφῃ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. 405

ἐκ δ' ἐλθῶν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,

λευκοὶ, ἀποσιλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἕζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμειὶς Ἀιδόσδε βεβήκει· 410
Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφῆξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,

σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε,

Περσεύς τ' Ἀρητιός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
τοῖσι δ' ἐπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως· 415

παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηῖνατ' ἐέλδωρ,
ᾧ φρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἢ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ᾧ φρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

- πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·
 425 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελύσθω
 ἔλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύη.
 οἱ δ' ἄλλοι μένει' αὐτοῦ ἀολλέες· εἶπατε δ' εἴσω
 δμῶησιν κατὰ δῶματ' ἀγακλιντὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε
 μὲν ἄρ' βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θεῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφύραν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
 435 οἷσίντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύεν
 ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεᾶ κεχάροίτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ διὸς Ἐχέφρων.
 440 χέρονιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρη δ' ἔχεν οὐλᾶς
 ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 445 χέρονιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχεῖ ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄγχι στίας· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 ἀνχενίους, λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἰ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε, ννοὶ τε καὶ αἰδοίη παρᾶκοιτις

Νέστορος, Εὐρυδίῃ, πρέσβη Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἔπειδ' ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμός, 455
 αἷψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460
 αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὠπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Ἰηληϊάδαο. 465

αὐτὰρ ἔπει λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ᾧ ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' ὅγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἔπει ὠπτησαν κρεῖ ὑπέροτρα, καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
 οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρύχας ἵππους 475
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ'
 ἐπίθοντο·

καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,

- 480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι Διοτρεφῆες βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 πάρδ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 ἐς Φηρᾶς δ' ἴκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὃ δὲ τοῖς πάρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου]
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 495 ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

Ο ΔΥ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus, liberaliter hospitio invitatis, epulae apponuntur (1-67). Cum iis super coenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans agnoscit (68-154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155-305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho, et patris fortunam percunctanti, narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiadis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartaene maneat, rogato munera hospitalia promittit (306-619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererent, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620-714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam, divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715-847).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
νιέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος νιέϊ πέμπεν· 5
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὄγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασεν.
νιέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην, 10
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
[Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερρεφές μέγα δῶμα 15
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἄοιδός,

φορμίζων· δειῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτούς,
μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνευσον κατὰ μέσσον.]

20 Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
Τηλέμαχος θ' ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἶδετο κρείων Ἴτεωνεύς,
ὄτρηρός τε θηράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δῶματα ποιμένι λαῶν,
25 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνω δὴ τινε τώδε, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο εἴκτον.
ἀλλ' εἶπ', εἴ σφωῖν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.

30 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νῆπιος ἦςθα, Βοηθοῖδῃ Ἴτεωνεῦ,
τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὣς, νήπια βάζεις.

ἢ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φάγοντε
ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἰκόμεθ' — αἶ κέ ποθι Ζεὺς

35 ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος! ἀλλὰ λυ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτούς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ'
ἄλλους

ὄτρηρούς τε θηράποντας ἅμ' ἐσπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας·

40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειῆσι κάπησιν,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνά δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
ἄρματα δ' ἐκλίναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτούς δ' εἰσηῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.

45 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης,

δῶμα καθ' ὑπερεφές Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας, 50
 ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέριβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νήσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, 55
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεισα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Σίτου θ' ἄπιεσθον, καὶ χαίρετον! αὐτὰρ ἔπειτα 60
 δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐστον
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοιῶν,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ Διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτιούχων· ἐπεὶ οὐ κὲ κακοὶ τοιοῦςδε τέκοιεν.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πίονα θῆκεν 65
 ὅπτι ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῶ.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειά θ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πενθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70

Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηγὸς που τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν ἀυλή·

- 75 ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά! σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφρασ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
 80 ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσειται, ἢ καὶ οὐκί
 κτήμασιν. ἢ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὄγδοάτῃ ἔτει ἦλθον·
 Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν, καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
 85 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
 τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευής, οὔτε τι ποιμῖν,
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 90 ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
 ἠλώμην, τειῶς μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν,
 λάθρη, ἀνωῖστι, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὡς οὔτι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
 95 εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τὸτ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἕκασ' Ἄργεος ἵπποβότοιο!
 100 ἀλλ' ἔμπτῃς πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων -
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο -

τῶν πάντων οὐ τόσπον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν 105
μνωμένω· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,

ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν 110

Δαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο.
δακρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν 115
ἀμφοτέρησιν χερσίν· νόησε δέ μιν Μενέλαος·

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἦέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἑάσεις μνησθῆναι,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιο.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 120
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκνῖα.

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
Φυλὰ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν 125

Ἀλέξανδρον, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναϊ ἐνὶ Θήβης
Αἴγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα· 130
χρυσέην τ' ἡλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκνυλον ὅπασσεν,
ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κειράαντο.

- τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
 νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· ἀντάρ ἐπ' αὐτῶ
 135 ἤλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα.
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῶ, ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
 Ἴδμεν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, οἵτινες οἶδα
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 οὐ γὰρ πῶ τινά φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι,
 οὔτ' ἀνδρῶ, οὔτε γυναιῖκα - σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν -
 ὡς ὄδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος νῦν ἔοικεν,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 145 κείνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Τῆν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺν εἴσκεῖς·
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πάδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 150 ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλῇ τ', ἐφύπερθε τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
 μυθεόμην, ὅσα κείνος οὔζυσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοί, ἀντάρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
 χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.
 155 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα·
 Ἄτρεΐδη Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μέντοι ὄδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 160 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὧς, τερπόμεθ' αὐδῆ.
 ἀντάρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδeto γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ τι ἔργον.

πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρός παῖς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ὃ μὴ ἄλλοι ἀοσητήρες ἔωσιν, 165
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἶσ', οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλοικεν κακότητα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ πόποι! ἢ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἴκεθ', ὅς εἴνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 170

καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖο ἄλα νόστιον ἔδωκεν
νηυσὶ θοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
καί κε οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δῶματ' ἔτευξα,

ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὧ, 175
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεσθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκριεν φιλέοντε τε τερπομένῳ τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυπεν. 180
ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὅς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος· 185

οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὄσσε.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·

τοῦ ὄγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτιῶν πεπνυμένον εἶναι 190

Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρον, ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σεῖο.
 [οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.]
 καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοίό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 τέρομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἥως
 195 ἔσσειται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
 κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπη.
 τοῦτο νῦ καὶ γέρας οἶον οἴζυροῖσι βροτοῖσιν,
 κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κάκιστος
 200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 εἶποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἶη -
 τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὥτε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλώσει γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
 210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους -
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὅς πρὶν ἐτύχθη·
 δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
 215 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὀτρηνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·

αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220
νηπενθές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὶν κρητῆρι μιγείη,
οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἷον 225
χαλκῷ δηϊόωεν, ὃ δ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωτο.

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἔσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παρῶκοιτις,
Αἴγυπτιή· τῇ πλεῖστα φέροι ζεῖδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μειγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ· 230
ἱηρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἧ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἴνοχοῆσαι,
ἕξαυτίς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Ἄτρεΐδη Μενέλαε Διοτρεφές, ἠδὲ καὶ οἶδε 235
ἀνδρῶν ἔσθλῶν παῖδες - ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισιν,
καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240

ὅσσοι Ὀδυσσεύς ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικέλησι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ εἰκώς, 245
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδν πόλιν εὐρυάγνιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτόν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκεν,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

- τῷ ἱκελος κατέδν Τρώων πόλιν. οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα,
 καὶ μιν ἀνηρότων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 255 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 260 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ οἰκόνδ'· αἴτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην, θάλαμόν τε πόσιν τε,
 οὐ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἠρώων, πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐπω τοιοῦτον ἐγὼν ἶδον ὄφθαλμοῖσιν,
 270 οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνήρ
 ἵππῳ ἐνὶ ξεστῶ, ἴν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
 275 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
 καὶ τοι Δηΐφοβος θεοεἶκελος ἔσπετ' ἰούση.
 τρὶς δὲ περίσσειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,

ἐν δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 280
 ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὄρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱμένω περ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν· 285
 Ἄντικλος δὲ σέγ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἠθέλεν· ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
 νωλεμέως κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς
 Ἀθήνη.]

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα· 290
 Ἄτρεΐδη Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γὰρ οἶ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἔνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἠδη
 ὑπνῶ ὑπο γλυκερῶν ταρπώμεθα κοιμηθέντες. 295

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεΐη δ' Ἑλένη δμῶησι κέλευσεν
 δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ὀήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 γλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθε ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 300
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου ἀντόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἠρώς καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἄτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 τὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν. 305

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ὑδοδάκτυλος Ἥως,
 ὤροντ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι βοῆν ἄγαθὸς Μενέλαος,
 εἵματα ἐσσύμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θείτ' ὤμων,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

310 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίπτε δέ σε χρεῖώ δευρ' ἠγάγε, Τηλέμαχ' ἠρώς,
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.

315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

Ἄτρεΐδη Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πύονα ἔργα·

320 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἴτε μοι αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἰὲν ἐθέλῃσθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὄφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας

325 πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο, μηδ' ἐλεείρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστίας ἐξετέλεσσεν

330 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι! ἢ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἠθέλον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἔοντες.

ὡς δ' ὀπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος 335
νεβροῦς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,

κημηοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγνεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσῆλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340

αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν!
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
ἔξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
καὶ δ' ἔβαλε κρατεροῦς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 345

πάντες ἢ ὠκύμοροί τε γενοῖατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρἔξ εἶποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω. 350

Αἰγύπτῳ μ' εἴτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
[οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετιμέων.]
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε - Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσιν - 355

τόσσον ἀνευθ', ὅσσον τε πανήμερῆ γλαφυρῇ νηῦς
ἤνυσεν, ἧ λιγύς οὖρος ἐπιπνεΐησιν ὀπισθεν·
ἐν δὲ λιμῆν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἵσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἐνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι 360
πνεύοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἱ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καὶ νύ κεν ἦια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,

- εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μὲ ἐσάωσεν,
 365 Πρωτεύς ἰφθίμου θυγάτηρ, ἕλιιο γέροντος,
 Εἰδοθήη· τῇ γὰρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἢ μὲ οἴω ἔρῶντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων.
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκειον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτιρε δὲ γαστέρα λιμός.
 370 ἢ δ' ἐμεῦ ἀγχι στήσα, ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
 Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἢ ἑ χαλίσφρων;
 ἢ ἑ ἐκὼν μεθίεις, καὶ τέρεται ἄλγεα πάσχων,
 ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δὲ τοι ἦτορ ἑταίρων;
 375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἦ τις σὺ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὡς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἶπέ - θεοὶ δὲ τε πάντα ἴσασι -
 380 ὅστις μὲ ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστιον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 385 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἦ δὲ τεκέσθαι.
 τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 390 νόστιον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσσαι ἰχθυόεντα·
 καὶ δὲ κέ τοι εἴπησι, Διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέληςθα,
 ὃ, τι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται,

οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

αὐτὴ νῦν φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395

μή πῶς με προΐδῶν ἢ προδαεὶς ἀλέηται·

ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει, 400

τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημερτής,

πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεὶς·

ἐκ δ' ἐλθῶν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·

ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης

ἀθρόαι εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι, 405

πικρὸν ἀποπνεῖουσαι ἁλὸς πολυβενθεὸς ὄδυμν.

ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἠοῖ φαινομένηην,

εὐνάσω ἐξεΐης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἐταίρους

τρεις, οἳ τοι παρὰ νησὶν εὐσσέλμοισιν ἀριστοί.

πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος. 410

φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·

αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται,

λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὡς πᾶσι μῆλων.

τὸν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,

καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε· 415

αὐτὸι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.

πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν

ἐρπετὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῆς πῦρ·

ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιέζειν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσιν, 420

τοῖος ἔων, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,

καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαι τε γέροντα,
 ἤρωσ· εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστιον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.

425 Ὡς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ·

430 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρονπόροιο
 ἦϊα, πολλὰ θεοὺς γοννούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

435 Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 τέσσαρα φωκῶν ἐν πόντου δέσματ' ἔνεικεν·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλίησιν,
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·

440 ἐξεῖης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέσμα ἐκάστω.
 κείθι δὴ αἰνότατος λόγος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνώσ
 φωκῶν ἀλιοτρεφένων ὀλοώτατος ὀδμή.
 τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖη·
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

445 ἀμβροσίην ὑπὸ θῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα,
 ἠδὲ μάλα πνεύουσαν, ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλός ἦλθον ἀολλέες· αἰ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

450 ἔνδιος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὖρε δὲ φῶκας

ζατρεφείας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.

ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης· 455

ἀλλ' ἦτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·

γίγνεται δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ὁ ἀνιάξ' ὁ γέρον, ὀλοφώϊα εἰδώς, 460
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

οἷσθα, γέρον - τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; - 465

ὡς δὴ δὴθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.

ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ - θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι -

ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,

νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. 470

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ἀλλὰ μάλ' ὠφελлес Δίε τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν

ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι 475

οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,

πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτιοι, Διπετέος ποταμοῖο,

αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας

ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν·

- 480 καὶ τότε τοὶ δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτίς ἀνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἴγυπτόνδ' ἶεναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
- 485 Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
 ἧς τις ὄλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκάϊ ἧς ἐπὶ νηός,
- 490 ἧς φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρω; οὐδέ τί σε χροὴ
 ἰδυμεναι, οὐδέ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἀκλαντον ἔσσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.
- 495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μόννοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τε καὶ σὺ παρήσθαι.
 εἷς δ' ἔτι πον ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρόεμοισιν.
- 500 Γυροῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν,
 πέτροισιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νῦ κεν ἔκφυγε Κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
 φῆ δ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
- 505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν ἀυδήσαντος·
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἔλῳν χερσὶ στιβαροῆσιν,
 ἤλασε Γυραίην πέτρον, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,

τῷ ὃ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510

[ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
σὸς δέ που ἔκφυγε Κῆρας ἀδελφεὸς, ἦδ' ὑπάλυξεν,
ἐν νηυσὶ γλαφυροῖσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρει, μεγάλα στενάχοντα,
ἄγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν· ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότ' ἔναϊε Θυεστιάδης Αἴγισθος.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἄψ δὲ θεοὶ οὔρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο· 520

ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.

τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν, 525

χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φέλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτόν,
μὴ ἔλάθοι παριών, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

βῆ δ' ἴμεν ἄγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
ἀντίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·

κρονάμενος κατὰ δῆμον εἴκοσι φῶτας ἀρίστους, 530
εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.

ἀντάρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

τὸν δ' οὐκ εἰδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφρεν
δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535

οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ', οἳ οἱ ἔποντο,
οὐδέ τις Αἴγισθου· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
 540 ἦθελ' ἔτι ζῶειν, καὶ ὄρν φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἔκορέσθη,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·

Μηκέτι, Ἄτρεός υἱέ, πολὺν χρόνον ἄσκελές οὔτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήμεν· ἀλλὰ τάχιστα
 545 πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.
 ἢ γάρ μιν ζῶόν γε κηήσεται, ἢ κεν Ὀρέστις
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένω περ, ἰάνθη·
 550 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅστις ἔτι ζῶός καταρύκεται εὐρεῖ πόντῳ.

[ἢ θανάων· ἐθέλω δέ, καὶ ἀχνυμένός περ, ἀκοῦσαι.]

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 555 υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλνυσοῦς, ἢ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 560 οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, Διοτρεφές ὦ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς·

565 τῆπερ ῥήϊστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
 οὐ νιφετός, οὐτ' ἄρ χειμῶν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,

ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνεύοντασ ἀήτασ
 Ὠκεανὸσ ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπουσ,
 οὔνεκ' ἔχεισ Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸσ Διὸσ ἐσσι.

Ὡσ εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα. 570

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆασ ἅμ' ἀντιθέοισ ἐτάροισιν
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὄ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοσ Ἥωσ,
 νῆασ μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰσ ἅλα διαν,
 ἐν δ' ἰστοὺσ τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσῃσ·
 ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντεσ, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆσ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖσ. 580

ἄψ δ' εἰσ Αἰγύπτιο, Διυπετέοσ ποταμοῖο,
 στήσα νέασ, καὶ ἔρεξα τεληέσασ ἐκατόμβασ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέοσ εἶη.
 ταῦτα τελευτήσασ νεόμην· δίδοσαν δέ μοι οὔρον 585
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐσ πατρίδ' ἔπεμψαν.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 τρεῖσ ἵππουσ καὶ δίφρον εὖξοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισ, ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχοσ πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 Ἀτρεΐδη, μὴ δὴ με πολὴν χρόνον ἐνθάδ' ἔρουκε.
 καὶ γάρ κ' εἰσ ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην 595

- ἡμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος, οὐδέ τοκήων -
 αἰνῶς γάρ μνῆθοισιν ἔπεσσι τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρομαι - ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθήη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 600 δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοι ἀντιῶ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γάρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ὧ ἔνι μὲν λωτός πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
 πυροί τε ζεῖαί τ' ἠδ' εὐρυφνῆς κριὶ λευκόν.
 605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,
 αἰθ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος,
 610 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αἵματός εἰς ἄγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγάρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρον δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαιστοῖο· πόρεν δὲ ἔ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' εὖς δόμος ἀμφεκάλυπεν
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
 620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὧς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο 625

δίσκοισιν ἔτροποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριον ἔχουσιν.

Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθῶν, 630

Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἄντινο', ἢ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἢ καὶ οὐκί,

ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
νῆά μοι οἶχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεῶ γίγνεται αὐτῆς,
Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἄδμητες· τῶν κεν τιν' ἔλασσάμενος δαμασαίμην.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνά θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἶχεσθαι Νηληϊῖον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι, ἢ ἐσβώτῃ. 640

Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι ἐνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἔποντ' ; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἢ εἰοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναίτο κε καὶ τὸ τελέσσαι!
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ· 645

ἢ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἢ ἐκὼν οἳ δῶκας, ἐπεὶ προσπύξατο μύθῳ;

Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἠΐδα·
αὐτὸς ἐκὼν οἳ δῶκα· τί κεν ῥέξεις καὶ ἄλλος,
ὅππότε ἀνήρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ, 650

αἰτίζη; χαλεπὸν κεν ἀνήρασθαι δόσιν εἶη.
κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἳ οἳ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνομτ' ἐνόησα

Μέντορα, ἢ ἐ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐώκει.
 655 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
 χθιζόν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηϊ Πύλονδε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγίρωρ.
 μνησιτῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.

660 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην·

ὦ πόποι! ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 665 ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς,
 νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἷ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.

ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκοσ' ἐταίρους,
 670 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
 ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
 675 Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἀπυστος
 μύθων, οὓς μνησιτῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
 κήρουξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλάς,
 αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὑφαινον.

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
 680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·

Κήρουξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνησιτῆρες ἀγανοί;
 ἦ εἰπέμεναι δμῳῆσιν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,

ἔργων πάνσασθαι, σφίσι δ' ἀντοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες,
 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν! 685

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔόντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπῶν 690

ἐν δήμῳ; ἢ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων,
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.
 κείνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 αἶ γὰρ δή, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶη!
 ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 Τηλέμαχον μεμύασι κατακτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ, 700
 οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἠγαθήην ἢ δ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῶ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
 οὔρπ' δέ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
 νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶθ' ἄλός ἵπποι
 ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δέ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
 ἢ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται; 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

οὐκ οἶδ', εἴ τις μιν θεὸς ὤρορεν, ἧς καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθῃται
πατρός ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.

715 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτι ἔτλη
δίφρω ἐφέξασθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτῳ ὀλοφρυομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον

720 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·

Κλύτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

725 παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν·
[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαί, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
730 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὅππότε' ἐκεῖνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πνυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο·
ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.

735 ἀλλά τις ὀτρηνῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ ἑμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούση,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρον· ὄφρα τάχιστα
Δαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ·
εἰ δὴ πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,

ἐξελθῶν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν 740
ὄν καὶ Ὀδυσσεὺς φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ,
ἢ ἕα ἐν μεγάροισιν· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ἦ δὲ ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευεν, 745

σῖτον καὶ μέθυ ἠδὲ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
μὴ πρὶν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι,
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.

ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ' εἶμαθ' ἔλουσα, 750
εἰς ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
εὐχέ' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·

ἢ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτιοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκον κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἴω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο 755
ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται, ὅς κεν ἔχησιν
δώματά θ' ὑπερεφεία καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.

Ὡς φάτο· τῆς δ' εὐνήσῃ γόον, σχέθε δ' ὅσσε γόοιο.
ἢ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ' εἶμαθ' ἔλουσα,
εἰς ὑπερῶν ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 760
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἦρᾶτο δ' Ἀθήνη·

Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη!
εἵποτε τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ οἴος κατὰ πίονα μηρὶ ἔκην,
τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι φίλον νῖα σάωσον· 765
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηγορέοντας.

Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα·

ὣδε δέ τις εἶπεν αἰ νέων ὑπερηγορούντων·

770 Ἥ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία
ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόνος ὕϊ τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
775 πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω.

ἀλλ' ἄγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρον ἡμῖν.

Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἴκοσι φῶτας ἀρίστους·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

780 νῆα μὲν οὖν πᾶμπρωτον ἄλός βένθοςδε ἔρουσαν·
ἐν δ' ἰστίον τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,

ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροπιῶς ἐν δερματίνοισιν·

[πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν]
τεύχεα δέ σφ' ἠνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.

785 ὕψου δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὠρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

Ἥ δ' ὑπερωῖῳ αὐθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,

790 ἢ ὄγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.

ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ,
δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν·

τόσσα μιν ὀρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
εὔδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δὲ οἱ ἄψα πάντα.

795 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἰδωλον ποίησε, δέμας δ' ἠἴκτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,

τὴν Εὐμηλος ὄπνις, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἰώσ Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν, 800

παύσειε κλαυθμοῖο, γοοίό τε δακρυόεντος.
εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔωσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες 805
κλαίειν, οὐδ' ἀκάχησθαι· ἐπεὶ ὅ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἠδὲ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὄνειρείησι πύλῃσιν·

Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε 810
πωλεῖ, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δῶματα ναίεις·
καί με κέλεαι παύσασθαι οἷζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν. 815
[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον
Ἄργος.]

νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δὲ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ἐδύρομαι, ἢπερ ἐκείνου·
τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεΐδια, μήτι πάθησιν, 820
ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν·
θάρασει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεΐδιθι λίην. 825

τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔσπεται, ἦντις καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστῆμεναι - δύναται γάρ -
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σέ δ' ὀδυρομένην ἑλεαίρει·
 ἢ νῦν με προέηκε, τείν τάδε μυθήσασθαι.

830 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἰ μὲν δὴ θεὸς ἔσσι, θεοῖό τε ἔκλυες ἀνδῆς,
 εἰ δ', ἄγε μοι καὶ κείνον ὄϊζυρόν καταλεξον,
 εἶπου ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡλιόιο,
 ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἶν' Αἴδαο δόμοισιν.

835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλὸν ἄμαυρόν·
 οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζει.
 Ὡς εἰπὼν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἐς πνοιάς ἀνέμων· ἢ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν

840 κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἄλι πετρήεσσα,

845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἄστερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

SUMMARIUM.

Concilio deorum iterum facto, agente *Minerva*, *Iupiter Mercurium* mittit ad *Calypso*, ut *Ulyssem* ex insula sua abire patiatur (1-84). Imperium gravate accipit *Nympha*, neque tamen detrectare ausa (85-147), heroem, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet, non morari se, quo minus statim discedat (148-227); ipsaque prope eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228-281). Duodevigesima die navigationis, quum iam *Phaeacum* insulam, *Scheriam*, e longinquo videt, forte praetervehens *Neptunus* excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282-332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae experitur, *Leucotheae*, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333-364). Atque ita tandem, quamvis fremente *Neptuno*, praesentem mortem effugit, et ad proximum litus *Phaeacum* nudus evadit, ubi semianimum cubile foliis stratum placido somno recreat (365-493).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύς σχεδία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑπιβρομέτης, οὔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος, 5
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι Νύμφης·

Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανός καὶ ἥπιος ἔστω

σηκητιοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἶη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι. 10

ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέσθ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη

ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι. 15

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητοι, καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάρσιν,
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκονὴν
20 ἔς Πύλον ἠγαθήν ἠδ' ἔς Λακεδαίμονα δίαν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγην ἕρκος ὀδόντων!
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμπων ἐπισταμένως - δύνασαι γὰρ -
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται,
μνησιτῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετές ἀπονέωνται.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΰδα·
Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι.
30 Νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἶπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστιον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
οὔτε θεῶν πομπῆ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὄγ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
ἡματί κ' εἰκοσιῶ Σχερίην ἐρίβωλον ἱκοίτο,
35 Φαιήκων ἔς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
οἳ κέν μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
πέμπουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
40 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.
ὥς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱέσθαι
οἶκον ἔς ὑπόροφον καὶ εἶν ἔς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
45 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

Πιερίην δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ· 50

σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρωι ὄρνιθι εἰκώς,
ὅστε κατὰ δεινούς κόλπους ἄλός ἀτρογγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσω, πνικινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55

ἔνθ' ἐκ πόντου βᾶς ἰοειδέος ἠπειρόνδε,
ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐνὶ Νύμφῃ
ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.

πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὄδμῃ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει, 60

δαιομένων· ἥ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῆ,
ἰσιτὸν ἐποιχομένη, χρυσεῖη κερκίδ' ὑφαίνεν.

ῦλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγαιρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65

σκῶπές τ' ἰσηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλια, τῆσίντε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

ἦδ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἠβῶωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν·

κορῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70

πλησίαι ἀλλήλων τετραμμένοι ἀλλυδις ἄλλη.

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου

θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν

θήησαίτο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.

ἔνθα στάς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης. 75

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐὼ θῆσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν ἀνετην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δία θεάων -

οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
80 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει -
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὄγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερκέσκετο, δάκρυνα λείβων.

85 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δία θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρῦσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·

τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρῳπα, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
αὐδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,

90 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.]

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέσθηκε τράπεζαν,
ἀμβροσίης πλήσασα, κερασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.

95 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἦρασε θυμὸν ἐδωδῆ,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα, θεά, θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.

Ζεὺς ἐμέγ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·

100 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἀλιῶσαι.

φησί τοι ἄνδρα παρῆναι οἷζυρότατον ἄλλων 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστν πέρι Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτω δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
 ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρὰ.

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι· 110
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρον καὶ κύμα πέλασεν.]

τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γὰρ οἳ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἳ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. 115

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων!
 οἴτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφραδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120

ὣς μὲν, ὅτ' Ὠρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἳ ἠγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.

ὣς δ' ὀπότην Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ, 125
 ᾧ θυμῷ εἷξασα, μίγη φιλότῃ καὶ εὐνή,
 νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος

Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130

οἶόν, ἐπεὶ οἳ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·

- τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασεν.]
 135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφρασκον
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγίοχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἀλιῶσαι·
 ἐρῶέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμπω δέ μιν οὔπη ἔγωγε.
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρητοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπουεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἳ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται.
 145 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτερος Ἀργειφόντης·
 οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆριν,
 μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
 150 ἦι', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο· κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.
 ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰάνεσκεν καὶ ἀνάγκη
 155 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
 [δάκρουσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δεριέσκετο, δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·
 160 Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμπω.
 ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζεο χαλκῶ

εὐρεΐαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑποῦ, ὡς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.

ἀντὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν 165
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·

εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμπω δέ τοι οὖρον ὀπισθεν,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
αἳ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρηναί τε. 170

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεά, τόδε μῆδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἢ με κέλευαι σχεδίῃ περάειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
ἠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῶ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδῆς ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
μήτι μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων, 180
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς!
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι!
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθευ,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος 185

ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μήτι σοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι.

καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.

- Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο δία θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνια βραῖνε θεοῖο.
Ἴξον δὲ σπειῖος γλαφυρόν θεός ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
- 195 καὶ ὃ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι.
αὐτὴ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο·
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
- 200 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτιῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, δία θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
- 205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἶγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
κῆδε ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὐθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμερόμενός περ ἰδέσθαι
- 210 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἧματα πάντα.
οὐ μὲν θην κείνης γε χερσίων εὐχομαι εἶναι,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυῆν· ἐπεὶ οὐπὼς οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·
- 215 πότνια θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περιφρῶν Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἴσαντα ἰδέσθαι·
ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἧματα πάντα

οἴκαδ' ἔλθεμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. 220

εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθεῖα θυμόν.
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

Ὡς ἔφατ'· ἥελμος δ' ἄρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
ἐλθόντες δ' ἄρα τῷγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
τεροπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·
αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη, 230
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρον·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
στελειὸν περικαλλὲς ἐλαῖνον, εὖ ἐναρηρός·

δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὐξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὔα πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφροῶς. 240
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων.

Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θεῶς δέ οἱ ἦντο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν
γόμφοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἀρμονίησιν ἄρησεν.

- ὅσπον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνήρ
 250 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
 τόσπον ἐπ' εὐρεΐαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακροῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἱστόν ποίει καὶ ἐπίκριον ἀρμενον αὐτῷ·
 255 πρὸς δ' ἄρα, πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
 φράξε δὲ μιν ῥίπεσσι διαμπερές οἰσύνησιν,
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλήν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ἱστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ·
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήγχε κατεΐρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Τέτρατον ἤμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπτ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῶ,
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
 265 ἐν δὲ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
 τὸν ἔτερον, ἔτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῳ· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' αὔρω πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 270 αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως,
 ἤμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
 Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε' δύνοντα Βοώτην,
 Ἄρκτον δ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

ἐπιὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορευόντων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστον πέλεν αὐτῶν· 280
εἶσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδεῖ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπίων ἀνιῶν κρείων Ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μάλλον,
κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μνθήσατο θυμόν· 285

Ἦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἄμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσι ἐόντος·
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα
ἐκφυγέειν μέγα πείραρ ὀϊζύος, ἦ μιν ἰκάνει·
ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος. 290

Ὡς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
χερσὶ τρίαينαν ἐλὼν· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαῆς, 295
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἦ μοι ἐγὼ δειλός! τί νύ μοι μήμισα γένηται!
δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἀέλλαι
παντοίων ἀνέμων! νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο

Τροίη ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἡματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

310 Τρωῆες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῆμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.

315 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστόν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη

320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς.
εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
ὄψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδνυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυσεν.

ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
325 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς·
ἐν μέσση δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῆμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
ἄμ πεδίον, πνικναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται

330 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς ἀυδήεσσα,
335 νῦν δ' ἄλός ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.

ἣ ὅ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·

[αἰθυίῃ δ' εἰκνῦια, ποτῆ ἀνεδύσατο λίμνης,]

ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίῃς πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·

Κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ᾧδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενραίνων.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·

εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι

κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεσσιν νέων, ἐπιμαίεο νόστου

γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345

τῆ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τανύσσαι

ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐπὶν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἠπείροιο,

ἄψ ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,

πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι. 350

Ἦς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·

αὐτῆ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,

αἰθυίῃ εἰκνῦια· μέλαν δέ ἐ κῶμα κάλυψεν.

αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

ὄχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 355

Ἦ μοι ἐγώ, μήτις μοι ὑφαίνησιν δόλον αὐτε

ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίῃς ἀποβῆναι ἀνώγει.

ἀλλὰ μάλ' οὐπω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκάς ὄφθαλμοῖσιν

γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360

ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἄρμονίησιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω, καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·

αὐτὰρ ἐπὶν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῶμα τινάξῃ,

νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.

- 365 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὤρσε δ' ἐπὶ μέγα κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊων θημῶνα τινάξει
 καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ' τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
- 370 ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
 εἶματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δία Καλυψώ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν·
 αὐτὸς δὲ προηῆς ἀλλ' κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
- 375 νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰσόκεν ἀνθρώποισι Διοτρεφέεσσι μιγείης·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
- 380 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
 ἴκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς, ἀλλ' ἐνόησεν·
 ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
- 385 ὤρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτιμοισι μιγείη
 Διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
 Ἐνθα δύο νύκτας, δύο τ' ἡμέατα, κύματι πηγῶ
 πλάζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσει ὄλεθρον.
- 390 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηριμῆ· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν,
 ὄξυ μάλα προΐδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίσιος παίδεσσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπᾶσιον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη.
 νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῆμα, ποτὶ ξερόν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλός ἄχνη.
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἄκται προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε πάγοι τε. 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπτέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὐπὴ φαίνεθ' ἄλός πολιοῦο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὄξεες, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 βέβρουχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπὼς ἔστι πόδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθῃακι ποτὶ πέτρῃ 415
 κῆμα μέγ' ἀσπᾶξαν, μελέη δὲ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης·
 δεῖδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα· 420
 ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

- οἶδα γάρ, ὡς μοι ὀδῶδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 425 τόφρα δέ μιν μέγα κῆμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν.
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς δρύφθη, σὺν δ' ὄστε' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἴως μέγα κῆμα παρῆλθεν.
 430 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλιῶρόθιον δέ μιν αὔτις
 πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λάϊγγες ἔχονται·
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 435 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῆμα κάλυψεν.
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἔξαναδύς, τὰτ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 440 ἠΐονας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὐξάτο ὄν κατὰ θυμόν·
 445 Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
 αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅστις ἱκῆται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
 450 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἀντίναπαῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κῆμα·

πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν,
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ὣδ' εὖ δὲ χροά πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'. ὁ δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἄνανδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν· 460
 ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῆμα κατὰ ῥόον. αἴψα δ' ἄρ' Ἰνώ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω! τί νύ μοι μήκιστα γένηται! 465
 εἰ μὲν ἢ ἐν ποταμῶν δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
 μή μ' ἀμυδὶς στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση
 ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην, 470
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθεῖη
 ῥίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.

ὦς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 ἐν περιφαινομένῳ· δαιοῦς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὐδέ ποτ' Ἥλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὐτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ 480

ἀλλήλοισιν ἔφον ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεύς
 δύσει· ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεΐαν· φύλλον γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
 ὅσσον τ' ἠὲ δύο ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρουσθαι
 485 ὄρη χειμερῖη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλον.
 ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῆ ἐνέκρουσε μελαίνῃ,
 ἄγρου ἔπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
 ὡς Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπρονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ζ.

SUMMARIUM.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1-47). Id facile permittente patre, ac vehiculum praebente, mane illuc pervehitur, tum opere facto ludum exercet cum ancillis (48-109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110-185), ab eaque statim in tutelam receptus, lavacro, veste ac cibo recreatur (186-250): mox, diligenter admonitus, cum ancillis sequitur currum redeuntis, et occidente sole venit ad lucum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251-331).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ζ.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· ἀντάρ Ἀθήνη
βῆ ὃ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερνορεόντων, 5
οἱ σφεας συνέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. 10
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμειὶς Ἄιδόςδε βεβήκει·
Ἀκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι ρητιόωσα.
βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη 15
κοιμᾶτ', ἀθανάτησι φνὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικᾶα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀκινόοιο.

- παρ' οὐδ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθ· θύραι δ' ἐπέκειντο φαιναί.
- 20 ἢ δ' ἀνέμου ὡς πνοιή ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἢ οἱ ὀμηλική μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 25 Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ!
 εἶματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα·
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτήν
 ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
- 30 ἔσθλή· χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν·
 καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύναει· ἐπεὶ οὗτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
 ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστιῆες κατὰ δῆμον
- 35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶφι πρό,
 ἡμιόνοισι καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσει, ἢ κεν ἄγησιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον, ἢ ἐπόδεσσι
- 40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
 δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
- 45 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
 τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἦματα πάντα.

ἐνθ' ἀπέβη Γλανκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' Ἥως ἤλθεν εὐθρονος, ἣ μιν ἔγειρεν
 Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθάυμασ' ὄνειρον.
 βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δῶμαθ', ἵν' ἀγγεῖλαις τοκεῦσιν, 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κηχῆσατο δ' ἔνδον ἐόντας.

ἣ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφουρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτούς βασιλῆας
 ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί. 55

ἣ δὲ μάλ' ἄγχι σιᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·

Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν, εὐκνκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι θερυπωμένα κεῖται;
 καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε, μετὰ πρῶτοισιν ἐόντα 60
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροῖ' εἶματ' ἔχοντα.

πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γαγάασιν,
 οἱ δὴ ὀπνύοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν. 65

Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλον.
 ἔρχεν· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν, εὐκνκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν. 70

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὠπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον, ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνη.
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαινήν,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέσιω ἐπ' ἀπήνη. 75

μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει μενοεικὲς ἔδωδ' ἡν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἄσκη ἐν αἰγείῳ - κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης -
 δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ἕγρον ἔλαιον,
 80 εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἢ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἐλάσιν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιν·
 αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτήν,
 οὐκ οἶην· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 85 Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλὲς ἴκοντο,
 ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανόι, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
 ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
 90 τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
 εἵματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
 στεῖβρον δ' ἐν βρόθροισι, θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνῶν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἧχι μάλιστα
 95 λαίγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
 εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
 100 σφαίρη ταῖτ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῆσι δὲ Νανσικῆα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἴη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὐρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηῦγέτον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν

τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι, 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλά·
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.

σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη·
 αἰ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν. — ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐζόμενος δ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἦ ἔ' οἴγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦς φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,
 Νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὄρεων αἰπεινὰ κάρηνα,
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν ἀνδρῆντων; 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.

Ὡς εἰπὼν, θάμνων ὑπεδύσσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλον, ὡς ῥύσαιο περὶ χροῖ μήδεα φωτός.
 βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς, 130
 ὅστ' εἶσ' ὕόμενος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαίεται· ἀντάρ ὁ βουσι μετέρχεται ἢ οἴεσσι,
 ἦς μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ εἰ γαστήρ,

- μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 135 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλεν
 μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἑῶν· χρεῖῳ γὰρ ἴκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη·
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὔχουσας·
 οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῆ γὰρ Ἀθήνη
 140 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυῖων.
 στή δ' ἄντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβῶν εὐώπιδα κούρη,
 ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δείξεις πόλιν, καὶ εἵματα δοῖη.
 145 ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτός ἐσσι.
 150 εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδός τε μέγεθός τε φηνὴν τ' ἀγχιστα εἶσκω·
 εἰ δὲ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τριζυμάκαρες μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 τριζυμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κείνος δ' αὖ πέρι κῆρι μακάριστος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 160 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὄφθαλμοῖσιν,
 οὔτ' ἀνδρ', οὔτε γυναικᾶ· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δήλοϊ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ

φοίνικος νέον ἔργος ἀνερχόμενον ἐνόησα -
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδόν, ἧ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσσεσθαι - 165
 ὣς δ' αὐτὸς καὶ κείνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
 δὴν· ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης·
 ὣς σε, γύναι, ἀγαμαί τε τέθηπά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἀψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει, κραιπναί τε θύελλαι,
 νήσου ἀπ' Ἰγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρ' ἔτι πεν καὶ τῆδε πάθω κακόν. οὐ γὰρ οἴω
 παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175
 ἐς πρώτην ἰκόμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐτίνα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τῆδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δεῖξον, δὸς δέ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλημα σπεύρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δέ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς· 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἀλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάσματα δ' εὐμενέτησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί. 185
 Τὸν δ' αὖ Νηυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἠΰδα·
 ξεῖν'· ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἀφρονι φωτὶ ἔοικας —
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω·
 καὶ πού σοι τάγ' ἔδωκε, σέ δὲ χρή τετλάμεν ἔμπης - 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέροην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,

οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
 ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστνυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.

195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν·
 στήτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσθ' ἐφύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι,
 200 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ διερός βροτός, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
 δηϊοτήτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χρῆ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βροῶσιν τε πόσιν τε·
 210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·
 κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 πάρ δ' ἄρα οἱ φάρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔθηκαν·

215 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 ἦρωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῆσιν.
 δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·

Ἀμφίπολοι, στήθ' οὔτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὦμοιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 220 χρίσομαι· ἢ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.

ἀντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι, κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθῶν.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὠμους· 225

ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλός χνόον ἀτρογέτιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἄμφι δὲ εἵματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς·
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος 230
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθει ὁμοίας.

ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
 ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὠμοῖς. 235

ἔξετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
 δῆ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

Κλυτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 240
 Φαιήκεσσ' ὄδ' ἀνῆρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
 πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόςδε πόσις κεκλημένος εἶη,
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι ἀντόθι μίμνειν! 245
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσὶν τε πόσιν τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
 ἐπίθοντο·

παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρωσὶν τε πόσιν τε.

- ἦτοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 250 ἄρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
 Ἀντάρ Ναυσικάα λευκόλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 εἶματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἄν δ' ἔβη αὐτή.
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 255 Ὅρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 260 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν - ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλης,
 λεπτή δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 265 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω.
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,
 ῥντοῖσιν λάεσσι κατωρχέεσσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
 πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.
 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βίος, οὐδέ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶ ὄωσι θάλασσαν -
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
 μωμεύη - μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον -
 275 καὶ νύ τις ὦδ' εἶπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νύ οἱ ἔσσειται αὐτῆ.

ἢ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσὶν·
 ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν, 280
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
 βέλτερον, εἴ κ' αὐτὴ περ ἐποικομένη πόσιν εὖρεν
 ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἣτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 ἢτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἔόντων
 ἀνδράσι μίσγηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθειν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἀγχι κελεύθου,
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λεμιῶν·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἄλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἢδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἠγήσαιο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γὰρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. ἀλλ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι κεκύνθωσι καὶ αὐλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἱκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀνγῆ, 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,

κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δὲ οἱ εἶατ' ὄπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται ἀνγῆ·
 τῷ ὄγε οἴνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὧς.

310 τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.

[εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι

315 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἴμασεν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνους· αἰ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
 αἰ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

ἡ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοί,
 320 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόω δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 δύσετά τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Κλυθή μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη!

325 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐπὸς ἄκουσας
 ῥαιομένου, ὅτε μ' ἐρῶαιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.

— δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢδ' ἔλεεινόν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·

αὐτῷ δ' οὐπω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γὰρ ῥα
 330 πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἱκέσθαι.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η.

S U M M A R I U M.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1-77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissime ornatam; ubi primores Phaeacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit, donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78-225). Percunctante post coenam Arete, cuius esset, et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea,) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226-297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298-347).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Η.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠγάτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
κούρην δὲ προτὶ ἄστν φέρειν μένος ἡμιονοῖν.

ἢ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
σιτῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἴσταντ', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι· οἳ ὃ ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλνον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.

αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον εὐν ἦε· δαΐε δέ οἱ πῦρ
γρηῆς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρουμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἠγάγον ἀμφιέλισσαι·

Ἀλκινόω δ' αὐτήν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν
Φαιήκεσσιν ἀνάσσει, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἀκουεν·
ἢ τρέφε Νανσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.

ἢ οἳ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρυπον ἐκόσμει.

Καὶ τότ' Ὀδυσσεύς ᾠριό πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.

- ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρανήν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 παρθενικῇ εἰκνῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὅς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 δείξω· ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
 30 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμονεύσω·
 μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 νηυσὶ θοῆσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείησιν,
 35 λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων
 τῶν νέες ὠκείαι, ὥσει πτερόν ἢ νόημα.
 ὣς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν,
 40 ἐρχόμενον κατὰ ἄστν διὰ σφέας. οὐ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἶσας,
 αὐτῶν θ' ἠρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ,
 45 ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δῶμαθ' ἴκοντο,

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Οὔτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ Διοτρεφείας βασιλῆας,
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ 50

τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
τῶν αὐτῶν, οἵπερ τέκον Ἀλκινόον βασιλῆα. 55

Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γεῖνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὄπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος·
ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός. 60

τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγεῖνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἀνασσειν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.

τὸν μὲν, ἄκουρον ἔόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶν παῖδα λιπόντα 65
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἀκοιτιν,

καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὥς κείνη πέρι κῆρι τετίμηται τε καὶ ἐστὶν

ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο, 70
καὶ λαῶν, οἳ μὲν ἴα θεὸν ὡς εἰσορόωντες,
δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνά ἄστυ.

οὐ μὲν γὰρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἔσθλοῦ·
οἷσιν τ' εὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.

εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ, 75

ἐλπωρή τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρυγέον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·

80 ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρουάγνιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πνικινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
ᾠρμαιν' ἴσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.

ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης,

85 δῶμα κάθ' ὑπερφεῆς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κνάνοιο·

χρῦσαι δὲ θύραι πνικινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·

ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκῷ ἔστασαν οὐδῶ,

90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη.

χρῦσοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,

οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πρᾶπίδεσσιν,

δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.

95 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι

λεπτοὶ εὐνήητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

ἐνθα δὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο,

πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

100 χρῦσοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν

ἔστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,

φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσιν.

πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες,

αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν,

αἰ δ' ἴστους ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν, 405
 ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὄθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἰδρῖες ἀνδρῶν
 νῆα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἔλαννέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 ἰστὸν τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 410
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἔσθλάς.
 ἔκτουθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 ὄγχηαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι, 415
 σνκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
 τάων οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει
 χεῖματος, οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχη ἐπ' ὄγχη γηρύσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ, 420
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύνκαρπος ἀλωή ἐρῶρίζεται·
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῶ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρογόωσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσιν, 425
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεῖατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
 ἐν δὲ δύω κρήναι, ἧ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκίδναται, ἧ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησιν 430
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἐνθα στάς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Odyss. I.

I

- αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
 εὗρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπᾶεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 140 πολλὴν ἤεῖ ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 καὶ τότε δὴ ὅ αὐτοῖο πάλιν χύτο θέρσατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνευ ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα ἰδόντες·
 145 θάναμαζον δ' ὀρόωντες· ὁ δ' ἑλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀρήτη, θύγατερ Πηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζώμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ,τι δῆμος ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἀποπήματα πάσχω.
 Ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕξει ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίησιν,
 πὰρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 155 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἦρωσ' Ἐχένηος,
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἕοικεν,
 160 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίησιν·
 οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου

εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλυσσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅςθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ· 165
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
ᾧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ,
εἶδον ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170
ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶ ἐπέχευε φέρουσα
καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νήψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 175
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 180
σπείσομεν, ὅςθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς φάτο· Ποιτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίονα·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 185

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἴοντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
ξείνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσιν 190
ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς

- μνησόμεθ', ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν·
 195 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν,
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται, ἄσσα οἱ Αἴσα Κατακλῶθές τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 200 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγκαλειτὰς ἐκατόμβας·
 δαίνυνται τε παρ' ἅμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦθος ἰὼν ξύμβληται ὀδίτης,
 205 οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
 ὥσπερ Κύνκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀκλινό', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανόθεν εὐρὺν ἔχουσιν,
 210 οὐδέμας, οὐδέ φνῆν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
 οὔστινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ἀχέοντας οἴζυν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα,
 215 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ.
 οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
 καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 220 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων

ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτσης,
 καίπερ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 κτήσιν ἐμῆν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα. 225

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον,
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὕσον ἠθέλε θυμός,
 οἱ μὲν κακκίλοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, 230

πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε, εἶματ' ἰδοῦσα
 καλά, τά ῥ' αὐτῆ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 235
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῆ·
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 240

ἀργαλέον, βασιλεια, διηνεκέως ἀγορευῆσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Ὡγγυῆ τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλλ' κεῖται,
 ἔνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῆ
 μίσηται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

- 250 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκῆς ἐλών νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαινῇ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἐνθα Καλυψώ
- 255 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 ἐνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
- 260 δάκρουσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄξυδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
 Ζηρὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμον· πολλὰ δ' ἔδωκεν,
- 265 σῖτον καὶ μέθυ ἠδὺ καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσειν·
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλεον ἦματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
- 270 δυσμόρῳ· ἣ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἷζυϊ
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ὃς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κέλευθα,
 ὠρηνεν δὲ θάλασσαν ἀθέςφατον· οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
- 275 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 ἐνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,

πέτρης πρὸς μεγάλησι βάλων καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπήλθον 280
 ἐς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χώρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε Διυπέτεος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.

ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὔδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἤμαρ·
 δύσετό τ' ἥλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκνῖα θεῆσιν.

τὴν ἰκέτευσ'· ἦ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἔσθλοῦ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 ἦ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἠδ' αἰθήοπα οἶνον, 295
 καὶ λούσ' ἐν ποταμῶ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν.
 ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν 300
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρη·
 ἦ μὲν γάρ με κέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε, 305
 μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·

δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

310 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
τοῖος ἐών, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅ τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
αὖθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

315 εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο!

πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὖριον· ἐς τῆμος δέ σὺ μὲν δεδιμημένος ὑπνω
λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι

320 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν·

εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν·

325 καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἡματι τᾶ αὐτῶ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.

εἰδήσεις δέ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαί, καὶ κοῦροι ἀναρῶντιν ἄλα πηδῶ.

Ὡς φάτο· γήθησεν δέ πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς·

330 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ζεῦ πάτερ, αἶθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος! τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευαν.

335 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν

δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγβα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 ἀντὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
 ὠτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.
 ὡς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἴσατο κοιμηθῆναι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ. 345
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο·
 παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πρόρσυνε καὶ εὐνήν.

The first part of the history of the
 world is the history of the
 creation of the world and the
 history of the first man
 who was created by God.
 The second part of the history
 of the world is the history of
 the fall of man and the
 history of the first sin.
 The third part of the history
 of the world is the history of
 the flood and the history of
 the tower of Babel.
 The fourth part of the history
 of the world is the history of
 the patriarchs and the history
 of the Israelites.
 The fifth part of the history
 of the world is the history of
 the kings of Israel and the
 history of the prophets.
 The sixth part of the history
 of the world is the history of
 the Messiah and the history
 of the church.
 The seventh part of the history
 of the world is the history of
 the end of the world and the
 history of the new world.
 The eighth part of the history
 of the world is the history of
 the resurrection and the
 history of the final judgment.
 The ninth part of the history
 of the world is the history of
 the new heaven and the new
 earth and the history of the
 new Jerusalem.
 The tenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The eleventh part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The twelfth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The thirteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The fourteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The fifteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The sixteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The seventeenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The eighteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The nineteenth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.
 The twentieth part of the history
 of the world is the history of
 the new world and the history
 of the new man.

04

Ο ΔΥ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Postero die in publico concilio consultat Alcinous de hospite domum deducendo, principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praebendas (1-45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46-103). Pransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacessitus se immiscet et certamine disci vincit (104-255). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (256-384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis lacessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385-469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii exordio canens, heroï memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinous, ut, quis sit et quos casus perpessus sit, exponat (470-586).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Θ.

Ὀδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾧρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
ἂν δ' ἄρα Διογενῆς ᾧρτο πολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστνυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
καὶ ῥα ἐκάστω φωνὴ παρισταμένη φάτο μῦθον· 10
Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα ξείνοιο πύθῃσθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὡς εἰποῦσ', ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 15
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτιῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θήσαντο ἰδόντες

υἷον Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
 20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν Φαίηκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
 δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἤγεοθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε, Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἶπω, τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξεῖνος ὄδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ ἐπρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·

30 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
 35 πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.

40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτούχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον· τῷ γὰρ ἴα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδίην,
 45 τέρεπιν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

σκηπτούχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πενήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἄλός ἀτρογέτιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἄλός βένθοςδε ἔρουσαν·
 ἐν δ' ἰστίον τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρειμὰ τροποῖς ἐν δεσματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὠρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
 βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πλήντο δ' ἄρ' αἶθουσαί τε καὶ ἔρκαα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
 [ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.]
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτώ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς· 60
 τοὺς δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρήρον ἀοιδόν,
 τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε
 ὄφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεΐαν ἀοιδίην.
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 καδ' δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κήρυξ· πάρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
 πάρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. 70
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνήκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης, τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανεν·
 νεῖκος Ὀδυσσεῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, 75

ὡς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόω, ὅτ' ἀριστοὶ Ἀχαιῶν δηρίῳντο.

ὡς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
80 Πυθοῖ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κλίνδετο πῆματος ἀρχή
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

Ταῦτ' ἄρ' αἰδὸς αἶειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλων χερσὶ στιβαροῖσιν,
85 κὰκ κεφαλῆς εἶρουσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος αἰδὸς,
δάκρυ' ὁμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπο φᾶρος ἔλεσκεν,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων, σπείσασκε θεοῖσιν.

90 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἀρχοίτο, καὶ ὀτρύνειαν αἶειδειν
Φαίηκων οἱ ἀριστοὶ· ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·
ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα κалυψάμενος γοάσκειν.
ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἔλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,

95 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἀκουσεν.
αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετήνδα·

Κέκλυτε, Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἵσης,
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλείῃ·
100 νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων· ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἴσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδευσιν

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' αἶψ' ἔποντο.

κάδ δ' ἐκ πασσαλόφει κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν, 105
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ ἀντὶν ὁδόν, ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θανμανέοντες.
 βῖαν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλυς ὄμιλος,
 μυριοί· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοί. 110
 ὦστο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεύς,
 Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεύς,
 Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
 Ἀμφιάλος δ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηϊ, 115
 Ναυβολίδης δ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας δ' Ἀλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνης·
 οἱ δὴ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν. 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέοντο κονίοντες πεδίοιο.
 τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνης ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμιονοῖν,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο. 125
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἅματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺν φέρετατος ἦεν Ἐλατρεύς·
 πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο. 130
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλον
 Odyss. I. K

οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φνήν γε μὲν οὐ κακός ἐστιν,
 135 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν,
 αὐχένα τε στιβαρόν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρῳηται πολέεσσι.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 ἄνδρα τε συγχεῦναι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.

140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μῦθον ἔειπες.
 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰών, καὶ πέφραδε μῦθον!

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

145 Δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινα πον δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,
 ἢ ὅτι ποσσὶν τε ῥέξει καὶ χερσὶν ἔησιν.

ἀλλ' ἄγε, πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·

150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 νηῦς τε κατεῖνυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ περ ἀέθλοι,

155 ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
 ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νεῖκεσέ τ' ἀντην·

οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω

160 ἀθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 ἀλλὰ τῷ, ὅςθ' ἅμα νηὶ πολυκληῖδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶων, οἷτε προηκτῆρες ἔασιν,

φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὀδαίων,
κερδέων θ' ἀσπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις

Ὀδυσσεύς·

165

ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.

οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαριέντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυνήν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτ' ἀγορητῆν.

ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἄλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν

170

τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν·

ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν.

ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·

ἄλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.

175

ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπροπέες, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιός ἐστι.

ᾠρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

εἰπῶν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,

ὥς σύγε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοιισιν οἴω

180

ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβῃ τε πεποιθέα χερσὶ τ' ἐμῆσιν.

νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,

ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

ἄλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθῶν, πειρήσομ' ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπῶν.

185

Ἦ ῥα, καὶ αὐτῶ φάρεϊ ἀναίξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,

ἢ οἴω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.

τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·

βρόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ

190

Φαίηκες δολιχῆρειμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ὑπέριπτατο σήματα πάντα,
 ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέσματ' Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

195 Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνεις τὸ σῆμα
 ἀμφαφύων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἀέθλον·
 οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἴξεται, οὐδ' ὑπερήσει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 200 χαίρων οὔνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·

Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι! τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσειν ἢ τοσσοῦτον οἶομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
 205 δεῦρ' ἄγε, πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πνύξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔτι μεγαίρω,
 πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξεῖνος γὰρ μοι ὄδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὔτιδανός πέλει ἀνήρ,

210 ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρειται ἀέθλων,
 δήμῳ ἐν ἄλλοδαπῶ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἀεθλοὶ.

215 εὖ μὲν τόξον οἶδα εὐξοον ἀμφαφάασθαι·
 πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, οἷστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοῖατο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκλήτης ἀπεκαίνντο τόξῳ,

δήμοι ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί· 220

τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

ἄνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὐθ' Ἡρακλῆϊ, οὐτ' Εὐρύτου Οἰχάλιῃ,

οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων· 225

τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας

ἔκει' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.

δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἴστω.

οἴοισιν δειδοίκα ποσὶν μήτις με παρελθῆ 230

Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθην

κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα

ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλνυται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·

Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν· 235

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,

ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σῆν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,

χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς

νείκεσεν· ὡς ἂν σῆν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο,

ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν· 240

ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω

εἵπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν

δαινύη παρὰ σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,

ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν

Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν· 245

οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,

ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἀριστοί·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη, κίθαρίς τε χοροὶ τε,

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοιστρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 250 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
 παῖσατε· ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστῦ καὶ αἰοιδῆ.

Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κίων φόρμιγγα λίγειαν
 255 οἰσέτω, ἣ πού κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κήρυξ,
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρόησσεσκον ἕκαστα·

260 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρύνηαν ἀγῶνα.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 προθῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·

πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 265 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θάυμαζε δὲ θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν,
 ἀμφ' Ἄρσεος φιλότιτος εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης·
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαιστοῖο δόμοισιν
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνήν

270 Ἡφαιστοῖο ἀνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότιτι.

Ἡφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἀκουσεν,
 βῆ ὃ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βρυσσοδομεύων·
 ἐν δ' ἔθειτ' ἀκμοθέτω μέγαν ἀκμονακόπτε δὲ δεσμούς·

275 ἀρόρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ὃ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·

ἄμφι δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖε δέσματα κύκλω ἀπάντη·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἧῦτ' ἀράχνια λεπτά, τάγ' οὐκ ἐτις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἧ οἱ γαῖάνων πολὺ φιλότατη ἐστὶν ἀπασέων.
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήμιος Ἄρης, 285

ὡς ἴδεν Ἑφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἑφαιστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος εὐστεφάνου Κυθερείης.
ἧ δὲ νέον παρὰ πατρός ἐρισθενέος Κρονίανος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'. ὁ δ' εἴσω δώματος ἦει, 290
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέομεν εὐνηθέντε.
οὐ γὰρ ἔθ' Ἑφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφάνους.

Ὡς φάτο· τῆ δ' ἀσπαστὸν εἴσατο κοιμηθῆναι. 295
τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἄμφι δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἑφαιστοιο·
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.

καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 300
αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λῆμνου γαῖαν ἰκῆσθαι·

Ἥελιος γὰρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ.]
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν· 305

Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε·
ὡς ἐμὲ χολὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδήλον Ἄρηα·

310 οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρίστος, αὐτὰρ ἔγωγε
ἠπεδανὸς γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆς δῶα· τὸ μὴ γείνασθαι ὄφελλον!
ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῶγε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὄροων ἀκάχημαι.

315 οὐ μὲν σφραγῆς ἔτ' ἔολπα, μίνυθ' ἄγε, κειέμεν οὔτω,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὐδεῖν· ἀλλὰ σφραγε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατῆρ ἀποδώσει ἔεδνα,
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κωνώπιδος εἴνεκα κόουρης·

320 οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαῖόχορος· ἦλθ' ἐριοῦνης
Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.

325 ἔστιαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώητο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κηάνει τοι βραδὺς ὤκιν·

330 ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
χολὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγοι ὄφελλει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

335 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,

ἢ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
εὐδειν ἐν λέιτροισι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτῃ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων!
δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν, 340
ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσαι τε θεάιναι·
αὐτὰρ ἐγὼν εὐδομι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτῃ!

Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωσ ὥστ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄυσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε· 350
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ', εἶπερ γὰρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355
οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἔοντος· 360
αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὃ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
ἦ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ,
ἔς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ

- 365 ἄμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας·
 ἄμφι δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τέρπει' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
- 370 Ἄλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
 μοννάξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλήν μετα χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·
 τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκίοεντα,
- 375 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἄερθεὶς,
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρη ἂν ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
- 380 ἔσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπτος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἄλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἄλκίνοε κρεῖιον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἢ μὲν ἀπειλήσας, βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἢ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
- 385 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερόν μένος Ἄλκινόοιο·
 αἴψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετήδα·
 Κέκλυτε, Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ὃ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικὲς.
- 390 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἄρχοι κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνβίκατε τιμήεντος·

αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶν
 ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δὲ ἔαυτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δῶρω· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἦδ' ἐκέλευον·
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε· 400

Ἀλκίνοε κρεῖιον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις·
 δῶσω οἳ τόδ' ἄορ παγγάλκεον, ὃ ἔπι κώπη
 ἀργυρῆ, κολεὸν δὲ νεοπρόιστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίγηται· πολέος δὲ οἳ ἄξιον ἔσται. 405

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροισιν ἀνασπάξασαι ἄελλαι.
 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι 410
 δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν!
 μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν. 415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 δύσειτό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
 καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
 δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

ἔλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.

δὴ ὅρα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἣτις ἀρίστη·

425 ἐν δ' αὐτῇ θεὸς φᾶρος εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα.

ἄμφι δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἴηνατε, θέρομετε δ' ὕδωρ,

ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα

δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,

δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.

430 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλῆς ὀπάσσω,

χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα

σπένδη ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶησιν ἔειπεν,

ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.

435 αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·

ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρομετο δ' ὕδωρ.

τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν

ἔξεφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

440 ἐσθήτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·

ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,

καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,

μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε ἂν αὐτε

445 εὐδηςθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκουσε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς,

αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν

ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,

450 ἔς ᾧ ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ

θερμά λοέτρῳ· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυπτοῦς ἠΰκόμοιο·

τόφρα δὲ οἱ κομιδὴ γε, θεῶν ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαὶ λοῦσαν, καὶ χροῖσαν ἐλαίῳ,

ἀμφὶ δὲ μιν χλαῖναν καλήν βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
ἐκ ᾧ ἄσαμίνθου βᾶς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτηῆρας
ἦιε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα,

στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρωσα,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460

Χαῖρε, ξεῖν'! ἵνα καὶ ποτ' εἶν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτη ζῳάγοι' ὄφελλεις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὔτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης, 465
οἴκαδ' ἔλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶν ὡς, εὐχετοώμην
αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσαο, κόυρη.

Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἴζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοίρας ἔνεμον, κερύωντό τε οἶνον. 470

κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κῆρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
νώτου ἀποπροταμῶν - ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο - 475
ἀργιόδοτος ὄος, θαλερῆ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

Κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
Δημοδόκω, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.

- πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 480 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας
 οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φύλον ἀοιδῶν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
 ἢ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀεῖδεις,
 490 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
 ὥστε πού ἢ αὐτὸς παρεῶν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατεύου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 αἶ' κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 ἀντίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδίην.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ'
 ἀοιδίην,
 500 ἐνθεν ἐλών, ὥς οἱ μὲν εὖσσέλμων ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 αὐτοὶ γὰρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 505 ὥς ὁ μὲν ἐστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
 ἦμενοι ἄμφ' αὐτόν· τρίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,

ἢε διατμήξαι κοῖλον δόρου νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἢ ἑαῶν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι·
 τῆπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν. 510

αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὶν πόλις ἀμφικαλύψη
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ', ὡς ἄστνυ διέπραθον υἴες Ἀχαιῶν,
 ἵπποθ' ἐκχόμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515

ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραιζέμεν αἰπὴν·
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Διηφόβοιο
 βήμεναι, ἦν' ἴ' Ἀρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα,
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τήκετο· δάκρυ δ' ἔδενεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅστε εἴης πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,
 ἄστει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ· 525

ἢ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπείροντ' ἐσιδοῦσα,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύνει· οἳ δὲ τ' ὀπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμους,
 εἴθερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν·
 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί· 530

ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺν δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτιμοισι μετηύδα· 535

- Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγεια·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἶδει.
 ἔξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε θεῖος αἰοιδός,
 540 ἐκ τοῦδ' οὐπω παύσατ' οὔζυροιο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ', ὃ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερωόμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 ὅ,τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
 550 εἶπ' ὄνομ', ὅ,τι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄστυ, καὶ οἱ περιναϊεάουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακός, οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
 555 εἶπέ δέ μοι γαῖάν τε τεῖν, δῆμόν τε πόλιν τε·
 ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι ἐστὶ, τὰτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 560 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροῦς
 ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλός ἐκπερόωσιν,
 ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα

Ναυσιθόου, ὃς ἔφρασκε Ποσειδάων ἄγασσασθαι 565
ἡμῖν, οὐνεκα πομπτοὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.

φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ
ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.
ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570

ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄστινας ἴκεο χώρας
ἀνθρώπων· αὐτούς τε πόλεις τ' εὐναισταώσας·
ἢ μὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι· 575

οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπέ δ' ὅ,τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἄργείων, Δαναῶν, ἢ δ' Ἰλίου οἴτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἔσσομένοισιν ἀοιδή. 580

ἢ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλίοθι πρό,
ἐσθλὸς ἔων γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵτε μάλιστα
κῆδιστοι τελέθουσι, μεθ' αἰμά τε καὶ γένος αὐτῶν,
ἢ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνῆρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χειρῶν 585
γίγνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἔων, πεπνυμένα εἰδῆ.

Ο ΔΥ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι .

SUMMARIUM.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert, quis et unde domo sit (1-38); ut ab Illo profectus, primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39-61); utque inde circa Maleam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit deiectus (62-104), tum in terram immanium Cyclopum (105-192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193-286): qui cruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287-344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubisset, excaecatus (345-412), et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413-566).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι.

Κυκλωπεία.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὃδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῖων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπειτράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

5

10

15

- νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
 εἶδει· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἤμαρ,
 ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 25 αὐτῆ δὲ χθαμαλὴ παννυπερτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται
 πρὸς ζόφον - αἰ δέ τ' ἀνευθε πρὸς Ἥῳ τ' Ἡελίον τε -
 τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἔγωγε
 ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυνκε Καλυψώ, δια θεάων·
 30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.]
 ὡς δ' αὐτως Κίρκη κατερῆτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 35 γίγνεται, εἶπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ', ἄγε τοι καὶ νόστιον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
 Ἴλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
 40 Ἴσμάρω· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὄλεσα δ' αὐτούς·
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.

ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρσίους,
 ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
 ἀνδράσι μάχασθαι, καὶ ὄφι χρηὸν πεζὸν ἔοντα. 50
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,
 ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῆσιν·
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 55
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 ἔξ δ' ἄφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἳ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὄλεσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κλον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι, 65
 οἳ θάνον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὑπο δῆωθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἰστία δὲ σφιν 70
 τριχθά τε καὶ τετραχθά διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερούσαμεν ἠπειρόνδε·

- ἔνθα δύο νύκτας, δύο τ' ἡμέατα συνεχῆς αἰεὶ
 75 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἥως,
 ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες,
 ἡμεῖα· τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 80 ἀλλὰ με κῆμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντι· αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πένθεσθαι ἴοντας,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἀμ' ὀπάσσας,
 90 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν, οὐδὲ νέεσθαι·
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθῆσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,
 μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.

οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἱ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν·
 ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,

πυροὶ καὶ κριθαὶ ἦδ' ἀμπελοι, αἶτε φέρουσιν 110

οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.

τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θεμιστες·

ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα

ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος

παίδων ἦδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται

γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδόν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,

ὕλησσι· ἐν δ' αἰγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν

ἀγριαί· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·

οὐδέ μιν εἰσοιχνεύσι κνηγέται, οἶτε καθ' ὕλην 120

ἀλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.

οὔτ' ἄρα ποιμνησιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,

ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἦματα πάντα

ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἰγας.

οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάροιοι, 125

οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν

νῆας εὐσσέλμους, αἳ κεν τελείοιεν ἕκαστα,

ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ

ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·

οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο. 130

οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὦρια πάντα·

- ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλός πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδροηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἀμπελοὶ εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 135 εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαθ' ὑπ' οὐδᾶς.
 ἐν δὲ λιμῆν εὐορμος, ἵν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνάς βαλέειν, οὔτε προμνήσι' ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἄηται.
 140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευεν
 νύκτα δι' ὄρφναίην· οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι·
 ἀῆρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ Σελήνη
 145 οὐρανόθε προὔφαινε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
 ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὄφθαλμοῖσιν·
 οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα·
 150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 155 αἶγας ὄρεσκώους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἶγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
 160 ἑννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴω.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλώντες. 165

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἤμος δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
 ἐλθῶν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
 ἢ ῥ' οἷγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι, 175
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.

Ὡς εἰπὼν, ἀνά νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κιάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἰγες ἰάυεσκον· περὶ δ' αὐλή
 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν, 185
 μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνήρ ἐνίανυ πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.

190 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἔωκει
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ,τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήθρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πάρ νηϊ̄ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·

195 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ

200 ἀζόμενοι· ὄκει γὰρ ἐν ἄλσεῑ δεινδρήεντι
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·

δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδέκα πᾶσιν ἀφύσσας

205 ἠδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἠεῖδη δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἀλοχός τε φίλη, ταμίη τε μὶ οἴη.

τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα

210 χεῦ· ὁδμή δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρόκῳ· αὐτίκα γὰρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
 ἀνδρ' ἐπελεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιμιμένον ἀλκῆν,

215 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθνεύμεσθα ἕκαστα·

ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμένα δὲ ἕκασται 220

ἕροχο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μετασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν,
τυρῶν αἰνυμένους ἵεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα 225

καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοῖν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι. 230

Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τ' ἐμὶν ἔνδον
ἡμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὑλῆς ἄζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔκτοσθεν δ' ἀντροῖο βαλὼν ὄρνυμαγδὸν ἔθηκεν· 235

ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἀντροῦ.
αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐνρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', ὅσσ' ἠμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
ἄρκειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸς ἀείρας 240

ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
ἔσθλαι, τετράκνηλοι, ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἔζόμενος δ' ἠμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἰγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη. 245
αὐτίκα δ' ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν.

- ἤμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἶνονμένω, καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
- 250 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀλόωνται
- 255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 ὦς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βραχὺν, αὐτὸν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
- 260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἠθέλε μῆτισασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
- 265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κικανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
 δοίης δωτίνην, ἣτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἶμεν.
- 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε,
 ξείνιος, ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 ὦς ἔφάμην· ὁ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι.
- 275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἶμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
 οὔτε σεῦ, οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
 ἢ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω. 280

Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότεα πολλὰ·
 ἀλλὰ μιν ἄπορρόον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν· 285
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὴν ὄλεθρον.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 ἀλλ' ὄγ' ἀναίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλεν
 σὺν δὲ δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 290

τοὺς δὲ διαμελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρυπον·
 ἦσθιε δ', ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν. 295

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 ἀνδρόμεα κρεῖ ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πένων,
 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
 ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 300

οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυνεν.

αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὴν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305

ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.

310 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἀντροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄψ' ἐπέθηχ', ὡσεὶ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.

315 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.

Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
320 χλωρόν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίῃ
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἑικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος, εὐρείης, ἦτ' ἐκπερᾶα μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορᾶσθαι.

325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστιάς,
καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ θόωσα παραστιάς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,

330 ἢ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἠλιθα πολλή.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάχθαι ἄνωγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
τρίψαι ἐν ὀφθαλμῶ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν κε καὶ ἠθέλον αὐτὸς ἐλέσθαι,

τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335

ἔσπεριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχα μῆλα νομεύων·

αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,

πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,

ἢ τοι οἴσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.

αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑπὸς αἰίρας, 340

ἔζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,

πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἑκάστη.

αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,

σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάργας ὠπλίσσατο δόρυον.

καὶ τότ' ἐγὼ Κύνκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·

Κύνκλωπ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·

ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐσκεύθει

ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας

οἴκαδε πέμπειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350

σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο

ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς

ἠδὺ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦτες δεύτερον αὐτίς·

Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπέ 355

αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίρης.

καὶ γὰρ Κυνκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα

οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·

ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορῥῶξ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον· 360

τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύνκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,

καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

- Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μὲ ὄνομα κλυτόν; ἀντάρ ἐγώ τοι
 365 ἔξερέω· σὺ δέ μοι δός ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστις.
 Οὔτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν
 μήτηρ ἠδὲ πατήρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτιος· ἀντάρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχύν ἀνχένα· καὶ δέ μιν ὑπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἴνοβαρείων.
 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἴως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἐταίρους
 θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀψεσθαι, χλωρός περ ἑὼν, διεφαίνεται δ' αἰνώς,
 380 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἴσταντ'· ἀντάρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον, ὄξυν ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερεθεὶς
 δίνεον· ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνήρ
 385 τρυπάνω, οἱ δέ τ' ἐνερεθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δέ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιόρθε θερμόν ἐόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύσας εὔσεν αὐτιμή,
 390 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,

φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῶ.

σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ· 395

ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρουσ' ὀφθαλμοῖο, πεφυρμένον αἵματι πολλῶ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρῶσεν ἀπὸ ἑο χερσὶν ἄλύων.

αὐτὰρ ὁ Κύνκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἱ ῥά μιν ἀμφὶς
ἔσκεον ἐν σπήεσσι δι' ἀκρίας ἠνεμοέσσας· 400

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·

ιστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅ,τι ἐ κήδοι·

Τίπτε τόσον, Φολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀνύπνουσ' ἄμμε τίθησθα;

ἢ μήτις σευ μῆλα βροτιῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405

ἢ μήτις σ' αὐτὸν κτείνει δόλω, ἢ ἐ βίηφιν;

Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ' ἀντροῦ προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλω, οὐδὲ βίηφιν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευον· 410

εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἔοντα,

νοῦσόν γ' οὕπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·

ἀλλὰ σύγ' εὐχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.

Κύνκλωπ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν, 415

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων·

αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρήσιν καθ' ἕζετο, χεῖρε πετάσσας,

εἰ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θυράζε·

οὕτω γὰρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλενον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, 420

εἰ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῶν

- εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
- 425 ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφεές, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐτρεφέεσσι λύγισιν,
 τῆς ἔπι Κύνκλωψ εὐδε πέλωρ, ἰθεμίστια εἰδώς,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
- 430 τὼ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε -
 ἄρνεῖός γάρ ἔην, μήλων ὄχ' ἀριστος ἀπάντων -
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄωτου θεσπεσίοιο
- 435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
- 440 οὐθ' αὐτὰ γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος, πάντων ἧῶν ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπὲρ εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδευτο.
 ὕστατος ἄρνεῖός μήλων ἔστειχε θύραζε,
- 445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ, πνικῶ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κριὲ πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυνο μήλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἀνθεα ποίης,
- 450 μακρὰ βιβῆς· πρῶτος δὲ ῥοῶς ποταμῶν ἀφικάνεις·

πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος — ἦ σὺγ' ἀνακτος
 ὄφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὐπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455

εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου χάιοιτο πρὸς οὐδεῖ· καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρην Οὔτις. 460

Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πλοῖνα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465

ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ. 470

οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηγύδων κερτομίοισιν·

Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάκτιδος ἀνδρὸς ἐταίρους 475
 ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῶ κρατεροῦφι βίηφιν!
 καὶ λίην σέγ' ἔμελλε κινήσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σκέτλι! ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ἐσθήμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

480 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 ἦκε δ' ἀπορῳήξας κορυφήν ὄρεος μεγάλοιο·
 καὶ δ' ἔβαλε προπάρουθε νεὸς κυανοπρώροιο.
 [τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι.]
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

485 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρῳόθιον φέρε κῦμα,
 πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντόν
 ὦσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν,

490 κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσοντες ἀπῆμεν,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μειλίχοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγχιον ἄνδρα;
 495 ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἠγάγε νῆα
 αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 εἰ δὲ φθεγξαμένον τευ ἢ ἀυδήσαντος ἀκουσεν,
 σὺν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα,
 μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.

500 Ὡς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
 ἀλλὰ μιν ἀπορῳόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
 φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
 505 υἱὸν Δαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
 ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἧς τε μέγας τε,

Τήλεμος Εὐρουμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο,
καὶ μαντενόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσι· 510

ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἔξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν· 515

νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ σῦτιδανὸς καὶ ἄκικτος
ὄφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνω.

ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατῆρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἰὲν ἐθέλησ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος, 520

οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὐνὴν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄιδος εἶσω·

ὡς οὐκ ὄφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' Ἐνοσίχθων. 525

Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθι, Ποσειδάον γαίηοχε, κνανοχαῖτα·
εἰ ἔτεόν γε σός εἰμι, πατῆρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι. 530

[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.]

ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐνκτίμενον καὶ ἐῖν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὄψε κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ. 535

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κνανοχαίτης.
αὐτὰρ ὄγ' ἕξαυτίς πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας,

- ἤκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεις δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κωανοπρώροιο
 540 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῆμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 545 εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύνκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,
 μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαϊνεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ρέξας, μηρὶ ἔκαλον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἰσῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι.
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 ἡμὸς δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγῶν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 565 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Κ.

SUMMARIUM.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, per-
fectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam pe-
tenti secundum, utre conclusos (1-27); socios autem, quum patria
iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde emissam
procellam eos ad Aeoliam reiecisce, verum expulsos ab rege et in
vastum mare occidentalis plagae abreptos (28-79). Ita ad Lae-
strygonas anthropophagos deferantur, ubi naves XI et multi socio-
rum intercidunt (80-132); mox una navi ad Aeaeam appellunt,
insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho praemissi in suum
ora convertuntur (133-260). Ulysses tum ipse, herba magica a
Mercurio accepta, ad deam ingressus, potentiam eius effugit, atque
adeo virtute efficit, ut socii pristinam speciem recipiant (261-399).
Denique anno exacto apud Circeum cum sociis, Ithacae memor, iu-
betur ab illa consulendi Tiresiae causa proficisci ad fauces infero-
rum prope Oceanum, quo loco defunctorum animae excitantur
(400-549). Illuc navigaturo casus unum etiam socium eripit,
Elpenorem (550-574).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Δαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰόλος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῆ ἔνι νήσῳ· πᾶσαν δέ τε μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν· 5
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβρώντες.
ἔνθ' ὄγε θυγατέρας πόρην νίασιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῆ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὄνειάτα μυρία κεῖται·
κνισσῆν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῆ 10
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
εὐδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τροητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν· 15
καὶ μὲν ἐγὼ τῶ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον, ἦδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,

20 ἔνθα δὲ βυκτιάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἡμὲν πανέμεναι, ἦδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐθέλησιν.
νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ,
ἄργυρῆ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·

25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·

30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγύς ἐόντας.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.

οἱ δ' ἑταροὶ ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται!

40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κεκμηῖα καλὰ
ληίδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
Αἰόλος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ,τι τάδ' ἐστίν,
45 ὅστος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν.

Ὡς ἔφασαν· βουλή δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
 ἄσκον μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἰψ' ἄρπάξασα φέρειν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
 ἢ πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἄκων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.

50

ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.

55

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
 αἰψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὄπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσι.

60

ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο·

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.

65

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἑταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

Ὡς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν·
 οἱ δ' ἀνεῶ ἐγένοντο· πατήρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·

70

Ἐρῶ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώντων!
 οὐ γάρ μοι θεῖμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

- 75 ἔρῳ, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
 ἡμετέρῃ ματιῇ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
- 80 Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἑβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺν πτολίεθρον,
 τηλέπυλον Δαιστρουγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἠπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνήρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
- 85 τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
- 90 ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιή δ' εἰσοδός ἐστιν·
 ἔνθ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
- 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρῃς ἐκ πείσματα δήσας·
 ἔστην δὲ, σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἷον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσسونτα.
- 100 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κῆρυχ' ἀμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι

ἄστυδ' ἄφ' ὑψηλῶν ὄρεων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούση, 105
 θυγατέρ' Ἰφθίμη Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἦ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἄρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἕκ τ' ἐρέοντο,
 ὅστις τῶνδ' εἶη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσει. 110
 ἦ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὔρον, ὄσσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατήα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἕνα μάρωπας ἐτάρων, ὠπλίσσατο δεῖπνον·
 τῷ δὲ δὴ αἶξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἐκίσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεύχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἶοντες
 φοίτων Ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυρίοι, οὐκ ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἱ ὅ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 αἰψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 οἱ δ' ἄλα πάντες ἀνέρῳσαν, δεῖσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νῆς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

- Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
- 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδήςεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Διήταο·
 ἄμφω δ' ἐγκεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
- 140 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ καταγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐβάντες, δύο τ' ἡμᾶτα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 145 καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὄξύ,
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ, σκοπιῆν ἐς παιπαλέεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἴσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
- 150 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 εἰθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὧδε δὲ μοι φρονέοντι δεῦρ' ἄσασατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
- 155 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, μῶνον ἔοντα,
 ὃς ῥά μοι ὑπὶ κερῶν ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτὴν
 ἤκεν· ὃ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 πίομενος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνηστὴν μέσα νῶτα

πλήξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησεν·
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρου χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπιάς τε λύγους τε·
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφές ἀμφοτέρωθεν,
 πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπῶς ἦεν ἐπ' ὤμου 170
 χεῖρὶ φέρειν ἐτέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς Αἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. 175
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.

ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρογέτιο
 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὄφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νυψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Κέλυστέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη Ἥως, 190
 Odys. I. N

οὐδ' ὄπη Ἥλιος φρασίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὄπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
 εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
 195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πνικρὰ καὶ ὕλην.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων Δαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
 200 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντα ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
 205 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρῃ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῶγε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
 210 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢδὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἶγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
 215 οὐρῆσιν μακροῆσι περισσαινόντες ἀνέστησαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μελίγματα θυμοῦ·
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερόνυχες ἢδὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἶδον αἰνὰ πέλωρα.

ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 220

Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπιὶ καλῇ,
 ἰστόν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαριέντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότατός τε· 225

ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἰστόν,
 καλὸν ἀοιδιάει - δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν -
 ἢ θεὸς ἢ ἐγγυή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠῖξε φαιινάς, 230
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἴνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδω πεπληγυῖα, κατὰ συφροῖσιν ἔεργνε.
 οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλᾶς, φωνήν τε τρίχας τε,
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ· 240
 ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 παρ' ἄκνυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον· 245
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠῖστο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

Ἴιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα καλά.

[ἔξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.]

ἐνθα δέ τις μέγαν ἰστόν ἐποιχομένην λίγ' ἀειδεν,
255 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠΐξε φαιινάς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.

οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ᾧμουιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·

τόν δ' αἰψ' ἠρώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.

αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·

265 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.]

Μή μ' ἀγε κείσ' ἀέκοντα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ
οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσειαι, οὔτε τιν' ἄλλον

ἄξις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.

270 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ' μελαίνῃ·

αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.

275 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσσης,

Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκον ἐς μέγα δῶμα,
ἐνθα μοι Ἑρμείας χρυσόοῤῥαπις ἀντεβόλησεν,

ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίη ἀνδρὶ εἰκῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεσιάτη ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 280

Πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἴδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σῦες, πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δέ σὺγ', ἐνθά περ ἄλλοι. 285

ἄλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δῶματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὺς ἀλάλκησιν κακὸν ἤμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κνεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω· 290

ἄλλ' οὐδ' ὡς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δέ ἕκαστα.
 ὅπποτε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἢ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἐνθά σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήρασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτὸν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι σοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο· 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἶκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

- Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 νῆσον ἂν ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
- 310 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ᾤϊξε φαιινάς,
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
- 315 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 τεῦξε δέ μοι κικεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
- 320 Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων!
 ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 325 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόσις ἠδὲ τοκῆς
 θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι, πῶν τάδε φάρμακ', ἐθέλχθης
 οὐδέ γάρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆη, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 [σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι κήλητος νόος ἐστίν.]
- 330 ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηϊ μελαίνῃ;
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
- 335 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλη σοι ἥτιον εἶναι;
 ἢ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν εταίρους·
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
 εἰς θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

340

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυσεν, ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

345

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
 γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἐκ τε κρηνέων, ἀπὸ τ' ἄλσεων,
 ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.

350

τάων ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 ἢ δ' ἐτέρη προπάρουθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
 ἢ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίονα
 ἠδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἱαίνεται δ' ὕδωρ.

355

αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥροπι χαλκῷ,
 ἔς ὃ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιοι,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὠμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,

360

- 365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῖλου,
 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 [χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυροῖο λέβητος,
- 370 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέδθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἔσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῶ δ' οὐχ ἠνδανε θυμῶ·
 ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
- 375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεται ἴσος ἀνάδω,
 θυμὸν ἔδωκ, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
- 380 ἢ τινά που δόλον ἄλλον οἶεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 δειδίμεν· ἠδὴ γάρ τοι ἀπώμοσα κρατερόν ὄρκον.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
 πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
- 385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἵν' ὄφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήφας ἐταίρους.
 Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ,
- 390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εὐκότας ἐννεώροισιν.
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρῳρον, ἃς πρὶν ἔφυσεν

φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν, 395
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσορᾶσθαι.

ἔγνωσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἄμφι δέ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 ἦ δέ μευ ἄγχι σταῖσα προσηύδα διὰ θεάων· 400

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα Φοῖν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὄπλα τε πάντα·
 αὐτὸς δ' αἰψ' ἱέναι, καὶ ἄγειν ἐρήρας ἑταίρους. 405

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 βῆν δ' ἱέναι ἐπὶ νῆα Φοῖν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ Φοῖ ἑρήρας ἑταίρους,
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας·
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βουὸς ἀγελαίας, 410
 ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἄμφιθέουσιν
 μητέρας· ὡς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 ὡς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, Διοτρεφές, ὡς ἐχάρημεν·
 ὡς εἶτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.

Ὡς ἔφρα· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·

νηα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὄπλα τε πάντα·
 425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἐπήσθε,
 ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
 430 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Ἄδειοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
 ἢ σὺς ἢ ἔ λύκους ποιήσεται, ἢ ἔ λείοντας·

οἱ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.
 435 ὥσπερ Κύνκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ Θρασὺς εἶπει Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 440 τῷ οἱ ἀποτιμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἀσδε πελάσσαι,
 καὶ πηῶ περ' εἰσὶ μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
 μειλίχοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενές, τοῦτον μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ παρ' νηΐ τε μένειν, καὶ νηα ἔρυσθαι·
 445 ἡμῖν δ' ἠγεμόνευ' ἱερά πρὸς δώματα Κίρκης.

Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηΐ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπειτ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐπιπύρ.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
 450 ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·

δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν,
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἦ δέ μεν ἄγχι στήσασα προσηύδα δία θεάων·

455

[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν θαλερόν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτῆ,
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθει' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἦδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.

460

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἶον ὅτε πρότιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τροχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελῆες καὶ ἄθυμοι,
αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.

465

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἐνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἡμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφραν ἐρήρηες ἐταῖροι·

470

Δαιμόνι', ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέςφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

[Ὡς ἔφραν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.]

475

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,

480

γούνων ἑλλιπάνευσα, θεὰ δὲ μεν ἔκλυεν ἀνδῆς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

ὦ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπόσχεσιν, ἦνπερ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
485 ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μεν φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγῃ νόσφι γένηται.

ὣς ἐφάρμην· ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνυτε οἴκῳ·
490 ἄλλ' ἄλλην χρῆν πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἐκέσθαι
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίου,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τοῦ καὶ τεθνηῶτι νόον πύρος Περσεφόνεια,
495 οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

ὣς ἔφατ'· ἀντάρ' ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡέλιοιο.
ἀντάρ' ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
500 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἠγεμονεύσει;
εἰς Αἴδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.

ὣς ἐφάρμην· ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
505 μήτι τοι ἠγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηϊ μελέσθαι·
ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
ἦσθαι· τὴν δὲ κέ τοι πνοιή Βορέας φέροισιν.
ἄλλ' ὁπότ' ἂν δῆ νηϊ δὶ Ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

μακροί τ' αἰγίροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι· 510
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῶ βαθυδίην,
 αὐτὸς δ' εἰς Αἶδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
 πέτρη τε, ξύνεσις τε δύνω ποταμῶν ἐριδούπων· 515
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρωσ, χριμφθεῖς πέλας, ὡς σε κελευω,
 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἀμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρότη, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν. 520
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθῶν εἰς Ἰθάκην, στεῖρα βούν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἴν ἱερυσέμεν οἴω,
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἑμετέροισιν. 525
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἴν ἄρνειὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 ψυχὰι ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων. 530
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' Αἰδῆ καὶ ἐπαινῆ Περσεφονείη·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535
 ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι ἀντίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,

ὅς κέν τοι εἶπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
540 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν·
αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
545 καλήν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ δώματ' ἰὼν, ὠτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
550 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.

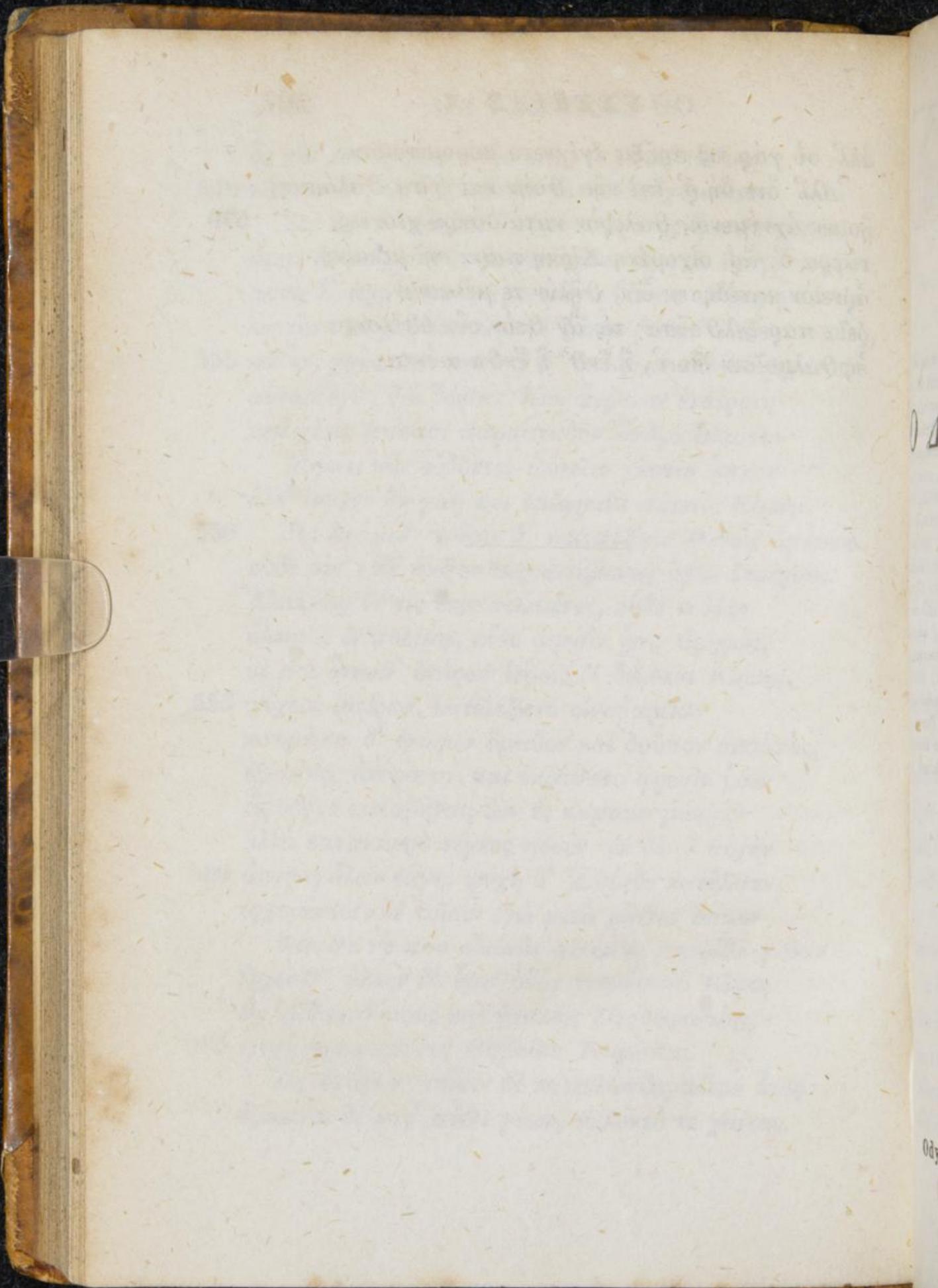
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λῆν
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
555 ψύχεος ἱμεῖρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
ἄπορόρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
ἀλλὰ κατανικρὸν τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
560 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αἰδόςδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Φάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἤμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἐζόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.

ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
ἄρνεϊὸν κατέδησεν οἶν, θῆλὴν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὄφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

SUMMARIUM

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α.

S U M M A R I U M.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, eum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1-22). Ibi sacris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23-50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51-151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152-224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimedian, Phaedram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225-332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333-376), heroës quoque, quorum animae occurrerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377-466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiacem maiorem (467-567); praeter hos, Minoëm iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568-626). Quibus visis, partim et colloquutus, ex Oceano revehitur in altum (627-640).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Α.

Ν ε κ υ ί α.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλλα δῖαν,
ἐν δ' ἰσθὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5

ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κvanoπρώροιο
ἔκμενον οὐρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυεν. 10
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσειό τ' ἠέλιος, σκίοωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί.

Ἢ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρόροον Ὠκεανόιο.
ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
Ἡἷλιος φαέθων καταδέσκειται ἀκτίνεσσι,
οὐθ' ὅποι' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

- οὐθ' οὔτ' ἄν' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται.
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὀλοή τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
- 20 νῆα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμίδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 25 βρόθρον ὄρουξ', ὅσσον τε πνυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄμφ' αὐτῶ δὲ χοῖν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικροῖτω, μετέπειτα δὲ ἠδεῖ οἶνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλριτα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γοννούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 30 ἔλθῶν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχλωῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βρόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπέξ' Ἐρέβους νεκύων κατατεθνηῶτων.
 [νύμφαι τ' ἠῖθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες Ἀρηίφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βρόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα,
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,

ἰφθίμω τ' Ἀΐδη καὶ ἐπαινῆ Περσεφονείη·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρουσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι. 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἀκλαντον καὶ ἄθραπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἔων, ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
 [Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,] 60
 ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἄθέςφατος οἴνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἀποῤῥον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι ἀνχίην
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδὸςδε κατήλθεν. 65

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὁ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἕοντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κίων δόμον ἐξ Αἴδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα. 70

ἐνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἀκλαντον, ἄθραπτον, ἰὼν ὀπιθεν καταλείπεις,
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
 ἀλλὰ με κακκεῖαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75

ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἔσσομένοισι πνυθέσθαι·
ταῦτά τε μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρρεσσον, ἐὼν μετ' ἑμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
80 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,
ἡμεθ'· ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω,·
εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ μητρὸς κατατεθνηυῖης,
85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος, Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πνυθέσθαι.

90 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπῶν φάος ἠελίοιο,
ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃ κέκυας καὶ ἀτέρπεα χῶρον;
95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἀπισχε δὲ φάσγανον ὄξύ,
αἵματος ὄφρα πῖω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῶν ἐγκατέπηξ'. ὃ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηΐδα μάντις ἀμύμων·

100 Νόστον δίζηαι μελιδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἴω
λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νῖόν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὡς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,

αἷ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων, 105
 ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίη νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον·
 βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινέας ἑάσας, νόστου τε μέδῃαι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σῖνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νῆϊ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ὄψε κακῶς νεΐαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ, 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίον κατέδουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν.
 αὐτὰρ ἐπὶ μνησιτῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνῃς, ἧ δόλω, ἧ ἀμφαδὸν ὄξει χαλκῷ, 120
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβῶν εὐῆρες ἔρετμόν,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐῆρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὁππότε κεν δὴ τοι ξυμβλημένος ἄλλος ὀδίτης
 φῆῃ, ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἔρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι, 130
 ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστειλεῖν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλλος αὐτῷ
 135 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη
 γήρα ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἶρω.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὀρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 ἢ δ' ἀκίονσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' εὖν υἷον
 ἔτλη ἔσαντα ἰδεῖν, οὐδέ προτιμυθήσασθαι.
 εἰπέ, ἀναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν εὖντα.

145 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ῥήϊδιον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 ὄντινα μὲν κεν ἕως νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ὧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὑπίσσω.

150 Ὡς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἶσω
 Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαϊνεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

155 Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ζωὸς εὖν; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὄρασθαι.
 [μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐπὼς ἔστι περῆσαι,
 πεζὸν εὖντ', ἦν μήτις ἔχη εὐεργέα νῆα.]

160 ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 νηί τε καὶ ἐτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μήτηρ ἐμή, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο,
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο. 165

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οἴζυν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.

εἶπέ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμέ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἶπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἢέ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
 ἢ ἦδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

Ὡς ἐφάρμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 180
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἴζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.

σὸν δ' οὐπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκμηλος
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας εἴσας 185
 δαίνονται, ἅς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμνει
 ἀγρῷ, οὐδέ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ

δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ζήγρεα σιγαλόεντα·
 ἀλλ' ὄγε χεῖμα μὲν εὐδαι, ὅθι δουῶες, ἐνὶ οἴκῳ, 190
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶται·

- αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρους, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
 πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
 195 ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
 σὸν πότμον γοῶων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὐτῶ γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτε μέ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
 200 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἦτε μάλιστα
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμόν ἀπήρσα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηριῖξας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης·
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἶκελον ἦ καὶ ὀνειρώ,
 ἑπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 210 Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Αἴδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
 ἀμφοτέρω κρνεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἢ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνηια
 ὄτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
 215 Ὡς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνηια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 220 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο

δαμναῖ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός·
 ψυχὴ δ', ἥντ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φῶωςδε τάχιστα λιλαίσο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἵπηςθα γυναίκι.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες 225

ἦλυθον - ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνηα -
 ὄσσαι ἀριστήων ἀλοχοὶ ἔσαν ἠδὲ θύγατρος·

αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαιὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην·

ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230

σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,

οὐκ εἶων πιεῖν ἅμα πάσας αἶμα κελαιὸν.

αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη

ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235

ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,

φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·

ἣ Ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,

ὅς πολὺν κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησιν·

καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240

τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·

πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὐρεὶ ἴσον,

κρωτῶθέν· κρύψεν δὲ θεὸν, θνητὴν τε γυναῖκα.

[λύσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.] 245

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Χαῖρε, γύναι, φιλότητι! περιπλομένου δ' ἐναντοῦ

τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ

250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀπιταλλόμεναί τε.
 νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 ἦ δ' ὑποκυσσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηληϊά·
 255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· Πελῆης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
 ναῖε πολυῤῆνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' εἰτέρουσ Κρηθῆϊ τέκεν βασιλῆα γυναικῶν,
 Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθᾶονά θ' ἱππιοχάρμη.

260 Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνησιν ἰαῦσα·
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζῆθόν τε,
 οἳ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο

265 ναίεμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἔόντε.
 Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμῆην ἴδον, Ἀμφιτρούωνος ἀκοῖτιν,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
 γείνατ', ἐν ἀγκοίνησι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,

270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρούωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρήσ.
 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδορείησι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρῖξας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

275 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὴν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,

ὣ ἄχει σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελεύουσιν. 280

Καὶ Χλῶρον εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἔον διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἴφι ἄνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285

Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνῶοντο περικίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης 290

ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο,
ἅψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 295
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη,
θῆσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα· 300
τοὺς ἄμφω ζῶους κατέχει φυσίζοος αἴα·
οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερῆμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
τεθναῶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν, 305
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυθαδίῳ δὲ γενέσθην,

- ᾠτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
 οὓς δὴ μηκίστους θρόψε Ζεῖδωρος Ἄρουρα,
 310 καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
 ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
 315 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, ἀτὰρ ἐπ' Ὅσση
 Πήλιον εἰροσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἠβῆς μέτρον ἴκοντο·
 ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠΰκομος τέκε Δηϊώ,
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 320 ἀνθῆσαι, πνκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη.
 Φαίδωρον τε Πρόκρον τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεύς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 ἤγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
 325 Δίῃ ἐν ἀμφιρόντῃ, Διονύσου μαρτυρήσειν.
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον, στυγερόν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρός ἐδέξατο τιμήεντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήτομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσας ἠρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 330 πρὶν γὰρ κεν καὶ νύξ φθῖτ' ἀμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὄση
 εὐδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους,
 ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 κληθμῶν δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχειο μύθων·
 Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνήρ ὅδε φαίνεται εἶναι,

εἶδος τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας ;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρος Ἐχένης·
 [ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]
 Ἴε φίλοι, οὐ μὲν ἦμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μνηθεῖται βασιλεία περιφρων· ἀλλὰ πίθεσθε· 345
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. 350

ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὖριον, εἰσόκε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355

εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
 πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίλατο νοστήσαντα.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς

- 365 βρόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδέ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
 μῦθον δ', ὡς ὅτ' αἰδός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
- 370 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῶ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέςφατος· οὐδέ πω ὦρη
 εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέςκελα ἔργα.
- 375 καὶ κεν ἐς ἧῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖιον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
- 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἀλλ' ἀγορευῆσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σιονόεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
- 385 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
 ἄγνη Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτροίδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
- 390 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν·
 κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβων,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γὰρ οἳ ἔτ' ἦν ἴς ἐμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,

οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 395
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἀτρεΐδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νῦ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτιο;
ἢέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντιμήν; 400

ἢέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
βοῦς περιταμνόμενον ἢδ' οἴων πάρα καλά,
ἢέ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢδὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 405

οὔτε μέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντιμήν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε, 410
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,

δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάινῃ.
ὡς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σῦες ὡς ἀργιόδοντες,
οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τε θαλυίῃ. 415

ἢδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μοννάξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλὰ κς κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῆεν. 420

οἰκροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις

- ἀμφ' ἐμοί· ἀντάρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνῶπις
 425 νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἄϊδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
 ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
 ἣτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
 οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμίσατο ἔργον ἀεικές,
 430 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
 ἀσπᾶσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἴσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργός ἔησιν.
 435 Ὡς ἔφατ'· ἀντάρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθησε, γυναικείας δια βουλάς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταμνήστρη δόλον ἤστρε τηλόθ' ἔοντι.
 440 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι,
 μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφραυσκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
 445 λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ οἷ ἦν ἐπὶ μαζῶ
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
 450 Ὀλβιος· ἦ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθῶν,
 καὶ κείνος πατέρα προσπύξεται, ἦ θέμις ἐστίν.

ἢ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὄφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 κρούβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 455
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἢ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἢ ἐν Πύλῳ ἤμαθ' ὄντι,
 ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διεΐρααι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.

Ναῦϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν, 465
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 470

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ᾧ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔσγον;
 πῶς ἔτλης Αἰδόςδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἶδωλα καμόντων;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέροταί Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην· 480

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδες, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὔτις ἀνὴρ προπάρουθε μακάριστατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 ἐνθάδ' ἑὼν· τῷ μῆτι θανάων ἀκαχίζεν, Ἀχιλλεῦ.

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βουλοίμην κ' ἐπάροουρος ἑὼν θητενέμεν ἄλλω,
 490 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βλοτος πολὺς εἶη,
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἐπισπε,
 ἢ ἔπει' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι, Πηληῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσται,
 495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' ἀνγὰς Ἥελίοιο,
 τοῖος ἑὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖη

500 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.
 εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίννυθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἱ κείνον βιόωνται, ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 505 ἦτοι μὲν Πηληῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἵσθης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·

Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῷ,
οὐποτ' ἐνὶ πληθυτῷ μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν· 515

πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν·

ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
ἦρ᾽ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520
Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δῶρων.

κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἀριστοί, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·

[ἦμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἦδ' ἐπιθεῖναι·] 525
ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
κεῖνον δ' οὐποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν

δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δὲ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530
ἰππόθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπτήν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ, 535

οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δὲ τε μαίνεται Ἄρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
540 γηθοσύνη, ὃ οἱ νῖόν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

Αἶ δ' ἄλλαι ψυχὰὶ νεκύων κατατεθνηῶτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κῆδε' ἐκάστη.

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

545 τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσίν,
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.

[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλοι·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

550 Αἴανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες

οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων

555 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.

τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ

ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων

560 ἐκπιάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης

ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

Ὡς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας

ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηῶτων.

565 ἐνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἢ κεν ἐγὼ τόν,

ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηῶτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἷον,
 χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
 ἤμενον· οἳ δέ μιν ἄμφι δίκας εἶροντο ἀνακτα,
 ἤμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρουπυλῆς Ἄϊδος δῶ. 570

Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα,
 θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγῆς. 575

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἷον,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
 γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 δέστρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
 Αἰτῶ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παρὰ κοιτίν, 580
 Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαζε γενεῖῳ·
 στεῦτο δὲ διψᾶων, πιεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.
 ὅσσάκι γὰρ κῆρυξ ὁ γέρον, πιεῖν μενεαίνων, 585
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει ἀναβροχέν· ἄμφι δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήρασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατάκρηθεν χεῖς καρπῶν,
 ὄγγυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι· 590
 τῶν ὀπὸτ' ἰθύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκίοεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέῳ ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βασιτάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε, 595
 λαῶν ἄνω ὠθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταῖς
 αὐτίς· ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λάας ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὄγ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
 600 ἔρρθεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληεῖην,
 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.]

605 ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ εἰκῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευροῖσιν οἰστὸν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰκῶς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσι νωστής,
 610 χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὅς κείνον τελαμῶνα εἴη ἐγκάτθετο τέχνη.

615 ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 καὶ μ' ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἃ δεῖλ', ἢ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις,
 ὄνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπὲρ ἀνγὰς Ἥελίοιο.

620 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οὐζὺν
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ
 δεδμήμην, ὁ δὲ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλειτ' ἀέθλους·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδ' εἴ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἀέθλον.

625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἠγαγον ἐξ Αἴδαο·

Ἐρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ· 630

[Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείροτο μυρία νεκρῶν,

ἠχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἦρει,

μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἔξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηια. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἑταίρους

αὐτούς τ' ἀμβάλειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι·

οἳ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο·

πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὔρος. 640

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs with some line numbers visible on the left margin.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

SUMMARIUM.

Reversus in Aeaciam insulam, Elpenoris corpore humato (1-15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praeterat, iisque oppositos scopulos, navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula, cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16-141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142-200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdin, dum Scylla sex socios e navi abripit (201-259): sed ab Euryclecho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti, in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260-373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374-396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397-419), qui fragmento lacerac navis inhaerens solus ad Ogygiam insulam evadit (420-453).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις,
βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο·
νῆα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ δῖαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε γῶν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης,
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα. 10
φιτροὺς δ' αἴψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτῆ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετιμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην

ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὤκα
 ἦλθ' ἐντυραμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.

20 ἦ δ' ἐν μέσσω σταῖσα μετήνδα δῖα θεάων·

Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
 διςθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι!

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν

25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδόν, ἣδὲ ἕκαστα

σημανέω· ἵνα μήτι κακοῦρῶαφῆ ἀλεγεινῇ
 ἢ ἄλός ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,

30 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ προμνήσια νηός·

ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,

εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·

35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.

καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἀκουσον,

ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἶ ῥά τε πάντας

40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.

ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ

Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνή καὶ νήπια τέκνα

οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάννυται·

ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,

45 ἦμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θῖς

ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ἕνοι μινύθουσιν.

ἀλλὰ παρέξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων,
κηρὸν δεψήσας μελιθδέα, μήτις ἀκούση
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰ' ἢ ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῆ χειρᾶς τε πόδας τε,
ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνοι.
αἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους, λῦσαί τε κελεύης,
οἱ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.

50

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρέξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι,
ἐνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηγεκίως ἀγορεύσω,
ὅπποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλευέιν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτάς
κύμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

55

Πλαγκτίας δὴ τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρῆρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατήρ, ἐναρίθμιον εἶναι.

60

τῇ δ' οὐπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἣτις ἴκηται,
ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πῖνακᾶς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἄλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὄλοοῖο θύελλαι.

65

οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἄργῳ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καὶ νύ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴήσων.

70

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ὄξειη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν

- 75 κνανή· το μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 κείνον ἔχει κορυφήν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβραῖη βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίη,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρες τε εἴκοσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρον γὰρ λῖς ἐστι, περιξεσπῆ εἰκνῦα.
- 80 μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
 πρὸς ζόφον, εἰς Ἐρεβος τετραμμένον· ἦπερ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρῆν ἰθύετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνήρ
 τόξω οἴστυσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
- 85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακνῖα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὄση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτὴ δ' αὐτὸς πέλωρ κακίον· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι·
- 90 ἕξ δέ τ' εἰς οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχαι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμίεες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν·
 ἕξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρον·
- 95 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώωσα,
 δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μείζον ἔλθῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιπρόιτη.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηί· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
- 100 φῶτ' ἐξαρπιάξασα νεὸς κvanoπρώροιο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει,
 Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διαιστυέειας·

τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δία Χάρουβδιδι ἀναρῶοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρῖς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρῖς δ' ἀναρῶοιβδεῖ 105
 δεινόν· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν!
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σιοπῆλω πεπλημένος, ὣκα
 νῆα παρῆξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 ἕξ ἐταίρους ἐν νηϊ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας. 110

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 εἰ δ', ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἔνισπε,
 εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρουβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων· 115
 σχέτιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν,
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
 ἢ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·
 οὐδέ τις ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δεῖδω, μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταίην,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἢ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρηθηῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πάρα καλά,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,

- Νύμφαι ἔϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετιή τε,
 ἄς τέκεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι δία Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βούς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηναι,
 ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρου' ὄλεθρον
 140 νῆϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτός δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης,
 οὐπὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥώς.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνά νῆσον ἀπεστιγχε δία θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν, ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρυννον ἐταίρους,
 145 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
 [ἐξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἴκμενον οὔρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 150 Κίρκη ἔϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
 αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἓνα ἰδμεναι, οὐδὲ δὺ' οἴους,
 155 θέςφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δία θεάων·
 ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
 ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ Κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
 160 οἶον ἔμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ

δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ — ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω —
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.

Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκον· 165

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνουν· ἔπειγε γὰρ οὐρανὸς ἀπῆμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηνεμίη· κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.

ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἱστία μηρούσαντο, 170

καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμῖα
 ἐζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὄξεϊ χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαροῖσι πιέξεν·

αἶψα δ' ἰαίνεται κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς, 175

Ἥελίου τ' ἀνγὴ Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·

ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.

οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὄρθον ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·

αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηῦς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν·

Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος

Ἀχαιῶν,

νηῖα κατάστησον, ἵνα κωϊτέρον ὅπ' ἀκούσης. 185

οὐ γὰρ πώ τις τῆδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρον ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι·
 ἀλλ' ὅγε τερωπάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.

- ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρέϊη
 190 Ἄργεῖοι Τρωῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκουέμεναι, λύσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 ὄφρ' ὄσι νευσιάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρυσσον.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε,
 πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πιέζεν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τάςγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
 αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι,
 200 ὃν σφιν ἐπ' ὡσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπτον ἀκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμᾶ·
 βρόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 205 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμᾶ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὠτρυνον ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 210 εἴλει ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφιν·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε νόῳ τε,
 ἐκφύγομεν· καὶ πον τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βραθεῖαν
 215 τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμῶς·
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἔκτος ἔεργε
 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν 220
 κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὄκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πνκάζοιεν σφέας αὐτούς. 225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
 μᾶκρόν ἐν χερσὶν ἐλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 πρῶρης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι 230

Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθροῆσαι δυνάμην· ἔκαμεν δὲ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνερόοιβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.

ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῶ,
 πᾶσ' ἀνεμορμύρεσκε κνωμένη· ὑπόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ, 240

πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κνωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρόχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 ψάμμῳ κνανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.

ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·
 τόφρα δὲ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους 245
 ἐξ ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέριτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἑταίρους,

- ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
 ὑπόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 250 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἄλιεὺς περιμήκει θάβδω
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον,
 ἐς πόντον προΐησι βοῶς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαιρόντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἐρῶψε θύραζε·
 255 ὡς οἴγ' ἀσπαιρόντες ἀείροντο προτὶ πέτρας
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτήτι.
 οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 πάντων, ὅσ' ἐμόγησα, πόρους ἄλως ἐξερεείνων.
 260 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρουβδι,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρουμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἥελιοιο.
 δὴ τότε γῶν, ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 265 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων,
 οἴων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντιος ἁλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο.
 270 δὴ τότε γῶν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο·
 275 ἐνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
 ἀλλὰ παρῆξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.

αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγεροῦ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυνῖα
κάμνεις· ἢ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280

ὅς ῥ' ἐτάρους, καμάτῳ ἀδδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
οὐκ ἔαας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὐτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρούτῃ λαρόν τετυκοίμεθα δόρπον·
ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἀνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδεῖ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἦν πως ἑξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσραέος, οἴτε μάλιστα
νῆα διαρῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων; 290

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἦ ᾧθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐροῖ πόντῳ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων· 295
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Εὐρύλοχ', ἢ μάλα δὴ με βιάζετε, μούνον ἔοντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
εἴ κέ τι ν' ἢ ἐβοῶν ἀγέλην ἢ παῦ μὲγ' οἰῶν
εὐρώμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
ἢ βοῦν ἢ ἔτι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
ἔσθιετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

Ὡς ἔφραμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυροῦ εὐεργέα νῆα, 305
ἀγχ' ὕδατος γλυκεροῦ· καὶ ἑξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

- αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα·
 κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὤρσεν ἐπιζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
 315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὄρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερούσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγὼν ἀγορῆν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσὶς τε πόσις τε
 ἐστίν, τῶν δὲ βρωῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 325 μῆνα δὲ πάντ' ἀλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἴως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βρωῶν ἀπέχοντο, λιλαίόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἠῖα πάντα,
 330 καὶ δὴ ἀγορῆν ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 ἰχθύς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅτι χεῖρας ἴκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 δὴ τότε ἔγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
 χεῖρας νηπάμενος, ὃθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·

οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχεναν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·

Κέλντέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι· 340
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἄλλ' ἄγει, Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 αἰψά κεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι πλοῖνα νηὸν

τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνβον ἄλλοι ἐταῖροι.
 ἀντίκα δ' Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι· 355

τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ ζυχειόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεπάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κροῖ λευκὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·

- βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἠδὺς αὐτμῆ·
- 370 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνω,
 οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες!
 Ὠκέα δ' Ἥλιω Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
- 375 Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς
 ἀντίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 οἱ μὲν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἔγωγε
- 380 χαίρεσκον μὲν ἰῶν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 ἦδ' ὀπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικὲς ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 385 Ἥελι, ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
- 390 ἦ δ' ἔφη Ἐρμείας διακτόρον αὐτῇ ἀκοῦσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' ἀντίκ' ἔπειτα θεοὶ τέτραα προὔφαινον·
- 395 εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοῖς ἐμεμύκει,
 ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.

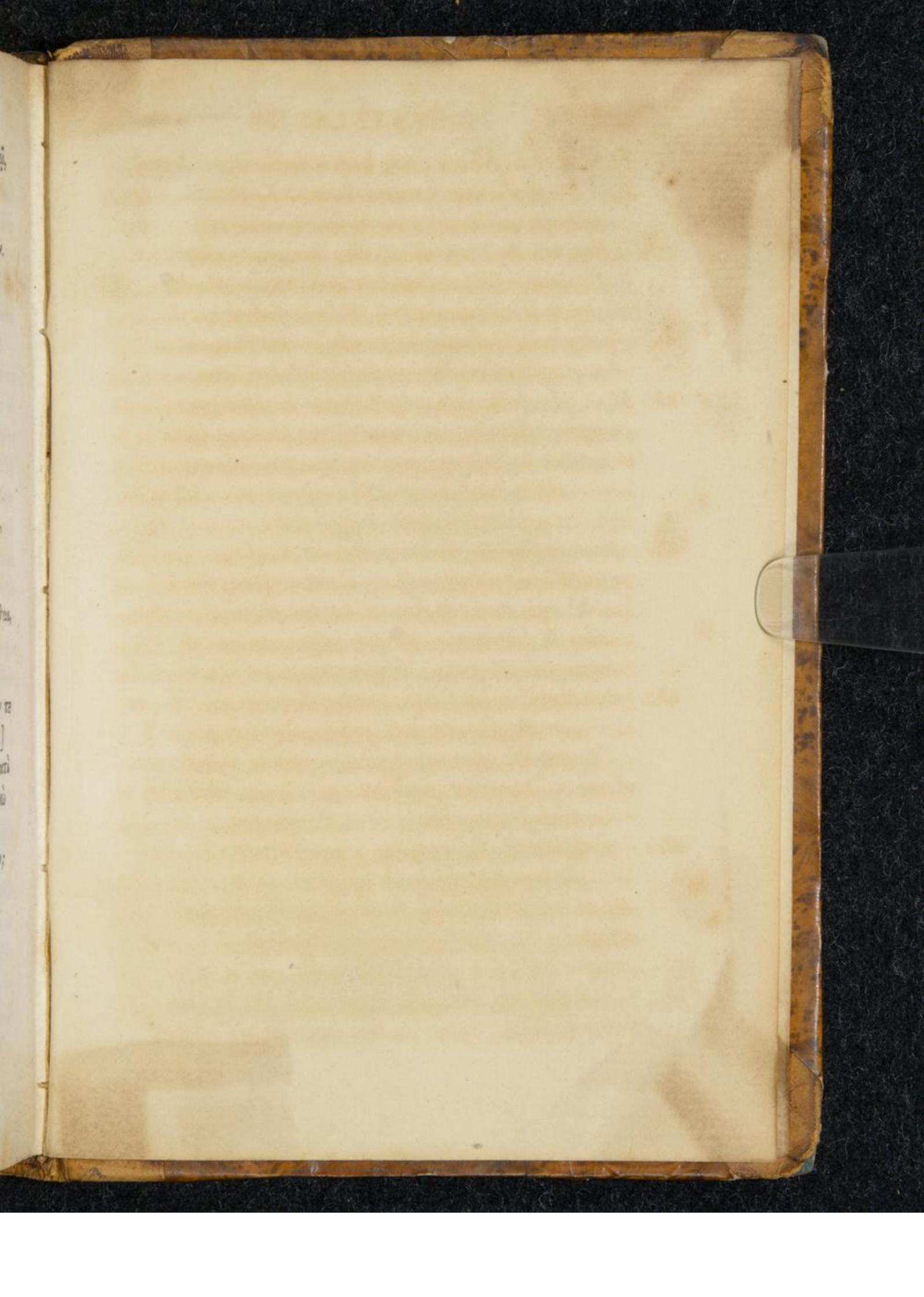
Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστιας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς Θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων· 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐροῖ πόντω,
 ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

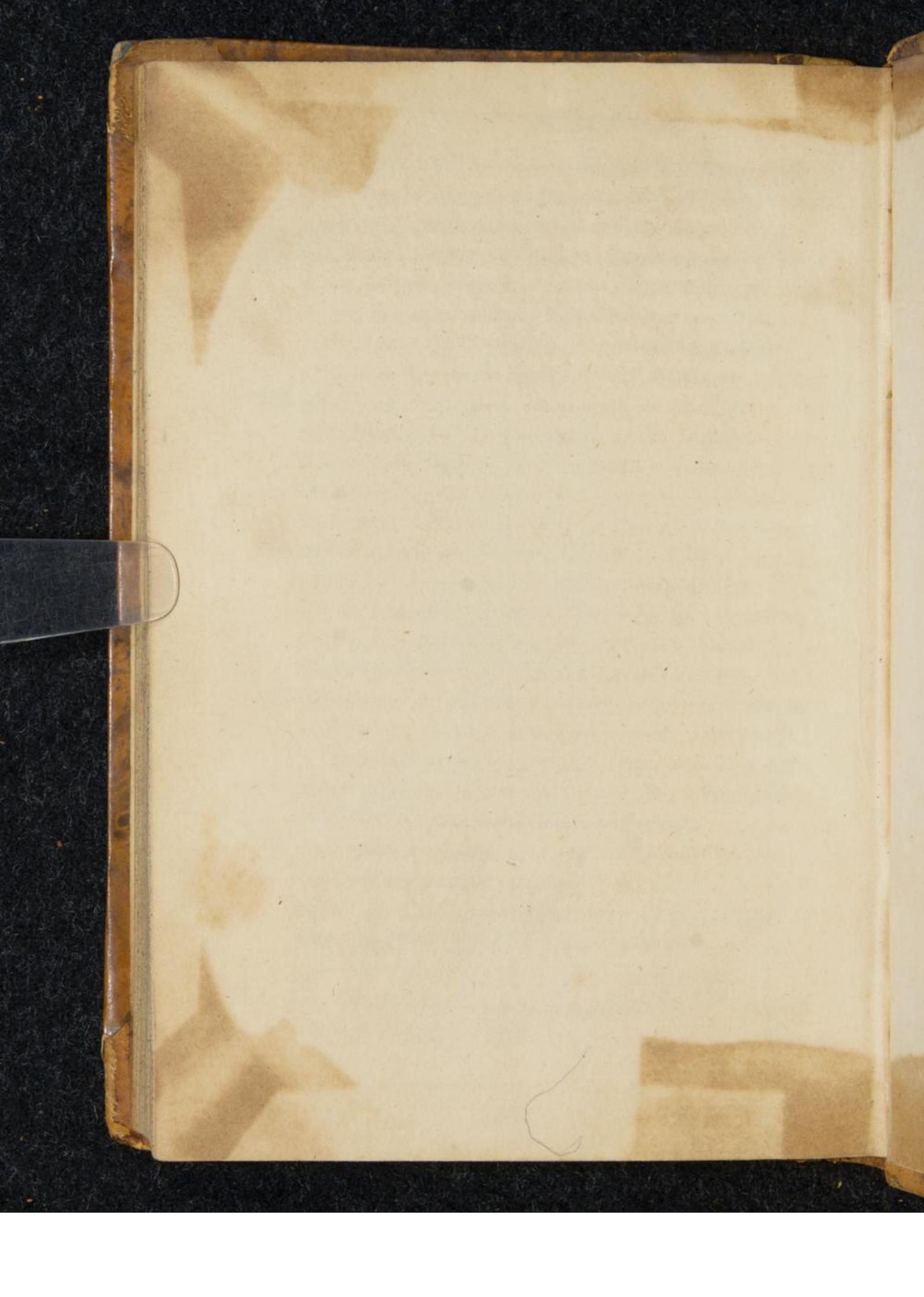
Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κνανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπὲρ αὐτῆς.
 ἠ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
 κεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·
 ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρῳηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα 410
 εἰς ἀντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρόμνη ἐνὶ νῆϊ
 πληῆξε κυβερνήτεω κεφαλῆν, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
 πάντ' ἀμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰκικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἀμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυνόν· 415
 ἠ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεεῖον πληῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δὲ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ὄνοϊο τετευχῶς.
 τῶ ὅ' ἀμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστὸν·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·

- ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρον ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
- 430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 ἦ μὲν ἀνερόοιβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑπὸς ἄεραθεῖς,
 τῷ προσφύς ἐχόμεν, ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηριξάι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
- 435 ῥίζαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἱστὸν καὶ τροπὴν αὐτίς· ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθευ ἀνέστη,
- 440 κρίνων νεῖκα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφάανθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρῆξ περιμήκα δοῦρα
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι, διήρεσα χερσὶν ἐμῆσιν.
- 445 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γὰρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]
 Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἐνθα Καλυψὼ
 νάει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀυδήεσσα,
- 450 ἦ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γὰρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχω· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν,
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Gray	Light Black
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Gray	Dark Black

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B			W	G	K		C	Y	M						

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

XIII 153-9

160-225
89-92, 98, 90-100
234-254

XIII
153-9
160-225
89-92, 98, 90-100
234-254

